CALVINIST ✝ CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"THE LORD, WHOM YE SEEK, SHALL SUDDENLY COME." Mal. 3 : 1

NOV. 27th 1959 - No. 420 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B. HAMILTON, ONT.

14th YEAR of PUBLICATION
Authorized as Second Class Mail, Post office Department, Ottawa, Ontario.

Religieuse Opvoeding

door Rev. F. Guillaume

In de Canadese pers is nu al geruime tijd heel wat te doen over "religious education" en ook de diverse onderwijskringen houden niet op dit onderwerp aan de orde te stellen.

Vanzelfsprekend interesseert dat ons in hoge mate, omdat wij geloven, dat het Goddelijke opdracht is, onze kinderen groot te brengen in de vrees des Heren. Goede moeders vertellen hun kleintjes van de bijbel en in onze christelijke gezinnen wordt het dienen en liefhebben van God op een besliste manier onderwezen.

Wij, lezers van Calvinist Contact, behoren tot verschillende kerken, maar het mag gezegd dat in onze kerken één practijk geldt, waar het de kinderdoop betreft: geen ouders kunnen in onze kerken hun kinderen laten dopen, tenzij ze de belofte afleggen, hun kind "in de voorzeide leer te zullen onderwijzen en te laten onderwijzen".

De jaar op jaar zich uitbreidende oprichting en uitbouw van onze christelijke scholen is een klaar bewijs van deze overtuiging, die onder ons leeft. Tot het dienen en liefhebben van de ene ware God, die Zich in Zijn Woord geopenbaard heeft, zijn wij geschapen, en daarom moeten onze kinderen in die dienst worden groot gebracht. Dat heeft God op overduidelijke en onwedersprekelijke wijze in de Heilige Schrift bevolen.

• •

Dit alles is reden, waarom wij geïnteresseerd zijn, als wij andersdenkenden over religieuse opvoeding horen spreken. Op de public school kan en mag men niet zeggen: "dit is de dienst die God van de mens vraagt en Jezus is de Enige weg tot de zaligheid", omdat men allerlei andere opvattingen heeft te ontzien, die met de absoluutheid van het christendom in flagrante strijd komen. Geen wonder dat men daar met de religieuse opvoeding vast loopt. Allerlei omvangrijke discussies in de ingezonden-stukken-rubrieken van verschillende Canadese kranten zijn wat dat betreft uitermate leerzaam geweest.

Het allernieuwste inzake de godsdienstige opvoeding is echter onlangs ter sprake gebracht op een speciale vergadering in Toronto. In April van dit jaar had men in de township Etobicoke een Ethical Education Association gesticht, die tot opdracht kreeg het toezicht op en het rapport over de godsdienstige practijken in de Metro public schools. Ter gelegenheid van de eerste openbare vergadering, die deze nieuwe organisatie belegde, trad als spreker op Dr. Theodore Brameld, hoogleraar in de Wijsbegeerte aan de Universiteit van Boston. Met grote opmaak en vette koppen vond ik het bericht van dienst rede op de voorpagina van "The Telegram" van de 10e November 1959. Het scheen iets heel buitengewoons te zijn, wat deze hooggeleerde heer naar voren had gebracht.

De moeilijkheid in het weergeven van de rede schuilt in het feit, dat de krant geen kort verslag of een kort overzicht van het gesprokene gaf, maar een reeks van gedane uitspraken. Een en ander geeft intussen voldoende blijk van de geest waaruit gesproken werd.

De spreker trachtte zijn gehoor te overtuigen van de noodzakelijkheid, dat op high school allerlei verschillende godsdiensten worden onderwezen door een team van leraren, die alle een verschillende godsdienst zijn toegedaan. Aan het einde van het onderwijs kan dan ieder kind keus maken, welke godsdienst voortaan zijn eigene zal zijn.

Van een groot brengen en opleiden in een bepaalde leer mag absoluut geen sprake zijn. "Ik was ontsteld", zo zeide de spreker, "te vernemen, dat sommige scholen voortgaan met het lezen van de Bijbel. Waarom lezen zij de Koran niet?" En in de zelfde lijn ligt deze uitspraak: "Christelijke opvattingen werden toegelaten de openbare scholen binnen te dringen door schoolhoofden die voortgaan met hun kinderen het Onze Vader te laten opzeggen." En alsof de spreker zelf dacht dat het zo nog niet sterk genoeg was uitgedrukt, volgde de uitroep: "Scholen die er een strakke lijn van geloofsleer op na houden, waaraan het kind zich heeft te houden, zijn immoreel! Zulke scholen zien over het hoofd dat het kind op een keer volwassen zal zijn, in staat zijn eigen beslissingen te nemen."

Op de elementaire, dus de lagere scholen behoort volgens deze wijsgeer geen enkel religieus onderricht gegeven te worden, omdat de kinderen daar nog veel te ontvankelijk zijn. "Feitelijk", zo verklaarde hij, "ben ik van mening dat ook de ouders hun kinderen geen godsdienstig onderricht behoren te geven." Kerstfeestviering op de public school kan in deze gedachtegang evenmin de toets der critiek doorstaan: de professor meende er een clandestiene manier in te zien, om de kinderen met het Christendom bekend te maken.

Men moet tegenover de christelijke godsdienst wel met bijzondere afkeer vervuld zijn, om zulke uitspraken te kunnen doen en een dergelijk "systeem" in volle ernst naar

(Vervolg op pag. 2)

Er wordt aardgas aangeboord in het ruwe bergterrein in de Zuid-Westhoek van Alberta, het zgn. Waterton-field. De Shell Oil Company of Canada heeft daar vijf bronnen, die aardgas produceren van diepten tussen twaalfduizend en veertienduizend voet.

CO-EXISTENTIE

en haar grenzen

Na de wereldoorlog werden verschillende leuzen gebruikt, die het ideaal der menshied moesten vertolken. Eerst sprak men van federalisme; later toen deze term wat afgesleten raakte, werd deze vervangen door integratie. Het was toen noodzakelijk tegen het ondoordacht gebruik van deze uitdrukkingen te doen uitkomen, waar de grenzen van federalisme en integratie lagen. Immers naast de vorming van grotere eenheden, bleef steeds de zelfstandigheid van de onderdelen bewaard, wilde men de natuur van de samenleving der volken geen geweld aandoen.

Een der argumenten, waarmede zowel het federalisme als de integratie werden aangeprezen, bestond in de noodzakelijke afweer tegen Rusland. Wanneer het communistische oosten als één macht zou optrekken, was het westen reddeloos verloren, indien men elkaar niet vooraf had gevonden. Velen gingen in hun afkeer van Rusland zelfs zo ver, dat men eigenlijk blij was, dat men met behulp van het atoomwapen in een ogenblik het Russische volk onherstelbaar kon verminken. Dat was een gruwelijke consequentie. Vandaar dat men van christelijke zijde deze gevolgtrekking altijd heeft bestreden. Ook het Russische volk was een schepping Gods en ook de Rus was geschapen naar Gods beeld.

Vreedzaam samenleven

Op het ogenblik doet een andere leus opgeld. Men spreekt thans gaarne over coëxistentie. Daaronder verstaat men een vreedzaam samenleven van het westen en het oosten, van dusgenaamd kapitalisme en communisme. Tegenover de dreiging van een derde wereldoorlog, die geen overwinnaars, maar alleen slachtoffers zal kennen, ziet men in coëxistentie van twee, vroeger als onverzoenlijke vijanden afgeschilderde machten, de redding uit het gevaar. De reis van de Britse minister Macmillan was daarvan een voorbeeld. De Amerikaanse vice-president Nixon bracht door zijn reis naar Moskou het onderling gesprek verder op gang. Tenslotte voldeed Eisenhower aan het dringend verzoek van Chroestjow,

Buitenlands Overzicht
door
Prof. Mr. L. W. G. Scholten

om deze uit te nodigen een reis door de Verenigde Staten te maken. Verdere bezoeken staan nog op het programma. Zo staat een reis van Chroestjow naar Parijs al vast. Daartegenover is Eisenhower druk bezig door persoonlijk bezoek de banden met vele niet communistische landen te versterken, eerst door een reis naar West-Europa, in de naaste toekomst door een bezoek aan Aziatische landen. En het gesprek op een topconferentie kan dan eens vast stellen, hoever men al gekomen is met de voorbereiding van de vreedzame coëxistentie.

Politiek van de glimlach

Wij willen dit streven hier eens critisch bezien.

Sinds het optreden van Chroestjow in 1955 heeft de regering te Moskou doelbewust haar politiek gericht op een herstel van de betrekkingen tussen Rusland en de andere mogendheden, zoals die in de Czarentijd bestonden. Op een congres van de communistische partij in 1956 werd deze verandering van tactiek toegelicht. Openlijk werd de politiek van Stalin afgekeurd. Geweld zou niet altijd nodig zijn voor de uitbreiding van het communisme. Men zou overal samenwerking zoeken met de socialisten, om als het even kon een volksfront van socialisten en communisten in het leven te roepen. Bovendien liet men toe, dat in verschillende landen een afzonderlijk communisme, het zogenaamde nationaal-communisme werd toegelaten. Men wilde weer deelnemen aan congressen. Men nodigde vreemde diplomaten uit op diners en partijen. Men ging met hen samen uit roeien. Door allerlei reizen wilde men laten zien, dat de Russen doodgewone mensen waren, die best met anderen konden samenwerken. Het werd de politiek van de glimlach.

Deze werd echter akelig onderbroken door het gebeuren in Hongarije. Nog altijd geloven wij, dat Chroestjow het vreselijk optreden van de Russische troepen in Hongarije niet heeft gewenst, maar dat hem dit door de militairen is afgedwongen. Toen de afschuw over dit gebeuren naar de mening van Chroestjow wat in het vergeetboek was geraakt, begon hij weer met zijn politiek, nu niet vriendelijk betiteld met de naam van politiek van de glimlach, maar vooral met economische argumenten aangeprezen als de staatkunde van de coëxistentie. Daarvoor moest eerst de verhouding tot de Verenigde Staten op betere grondslag komen te staan.

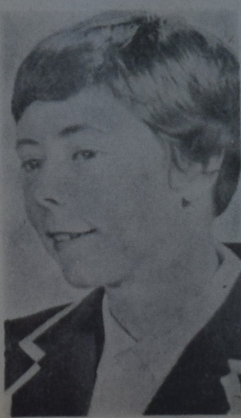
Om de principes

Nu zijn er natuurlijk voldoende argumenten aan te voeren, dat er economische uitwisseling kan plaatsvinden, ook tussen communistische en zogenaamde kapitalistische landen. De rijkdommen der aarde zijn zo verspreid, dat gelukkig niet één land alles bezit. Men zal moeten uitwisselen. Een voorbeeld hoe Chroestjow zich deze economische samenwerking heeft gedacht, kan men vinden in het

(Vervolg op pag. 2)

Vrouw vraagt toegang tot predikambt in Presbyterian Church

Tijdens de General Assembly (Synode) van de Presbyterian Church in Canada, die in Juni a.s. te Guelph gehouden zal worden, komt in behandeling het verzoek van Shirley McLeod te Waterloo, Ont., om toelating tot het predikambt. Tot nu toe is de ordinatie van vrouwen in de P.C. steeds afgewezen als onschriftuurlijk. Miss McLeod ziet echter de beslissing van de General Assembly hoopvol tegemoet. Ze is 19 jaar en ze hoopt de eerste vrouwelijke Presbyteriaanse predikant te worden.

CO-EXISTENTIE

(Vervolg van pag. 1)

verdrag van vriendschap, dat in 1948 met Finland is gesloten en sinds enkele malen is verlengd, de laatste keer enkele maanden geleden. Daar heeft men aan de economische samenwerking verbonden uitwisseling van vertegenwoordigers uit de parlementen, de vakbonden, jeugdorganisaties, de wereld van de kunst (van Russische zijde de balletkunst, van Finse zijde muziek van de bekende Sibelius) van technische gegevens, bijvoorbeeld over de bouw van ijsbrekers enz.

Maar men heeft vergeten, dat werkelijke coëxistentie, samenleven in het internationale vlak pas mogelijk is, als men het met elkaar eens is over de grondbeginselen van het recht. In de voorrede van het charter van de Verenigde Naties heeft men getracht, die onder woorden te brengen, als eerbied voor gesloten verdragen, waarborging van de menselijke persoonlijkheid e.d. Een Nederlands hoogleraar heeft enige maanden geleden betoogd, dat bijvoorbeeld eerbied voor de nakoming van verdragen niet nodig is en zelfs niet mogelijk als men een wereldrecht wil opstellen, omdat verschillende staten, men denke aan Indonesië, helemaal niet geloven, dat men een gesloten overeenkomst behoort na te komen.

Dat was natuurlijk een zeer dwaze opmerking. Want hoe kan men ooit een geldend recht opstellen als men aan de ene kant aanvaardt, dat men die overeenkomst zal nakomen en aan de andere zijde even fris verklaart, dat men daar niet aan denkt?

Een taak voor de kerk

En hiermede hebben wij de grens bereikt, waarbinnen coëxistentie, vreedzaam samenleven, mogelijk is. De volken, die samen moeten leven, moeten het met elkaar eens zijn over enkele fundamentele grondslagen van het internationale recht. Bijvoorbeeld over de onschendbaarheid van verdragen, over de rechten van de mens, over de ondergeschikte positie van de stof aan de geest, over het recht op eigendom, e.d.

Bestaat die overeenstemming niet, dan is geen blijvende coexistentie mogelijk. Dan kan men wel voor een tijd een leefbaar samenwerken bereiken, bijvoorbeeld op de voet van economische verhoudingen, maar dan zal men nooit een echt blijvend samenwerken verkrijgen. Daar ligt in opgesloten, dat men dus met de Russen blijvende samenwerking kan krijgen, als zij af willen zien van de wrede methoden, die zij onbeschaamd toepassen, zowel tegen hun eigen landgenoten als tegen de bevolking van de buurlanden. Politieke moord, breken van overeenkomsten om een vijand in handen te krijgen, men denke aan de wijze, waarop men de Hongaarse leider Maleter in handen heeft gekregen en ter dood gebracht, uitroeien van gehele volksgroepen, zoals men die in de Oostzeeprovinciën heeft toegepast, moeten verdwijnen. Er moet vrijheid van mening zijn en vrijheid van persoonlijke ontwikkeling en nog veel meer. Daarvoor zullen de Russen pas gaan gevoelen, als zij uit hun geestelijk isolement worden verlost. De omliggende volken moeten dus het Russische volk geestelijk gaan bewerken, het meest door de prediking van het christendom. Wat hebben de kerken hier een geweldige taak. Laat men de geestelijke beïnvloeding na, dan verstaat men tenslotte elkaars taal niet meer, dat wil zeggen men begrijpt elkaars begrippen niet meer. Men zal de wereld in twee delen uiteenscheuren en tenslotte elkaar verscheuren.

Mr. L. W. G. Scholten.

RELIGIEUSE OPVOEDING

(Vervolgd van pag. 1)

voren te kunnen brengen.

Bijna op de laatste pagina van dezelfde krant kan men dan nog wat verweer vinden tegen al de geuite stellingen. Van Joodse zijde verklaart Rabbi Feinberg, dat er niets verkeerds in is, als schoolkinderen hun klaslokaal versieren met Kerstmis: het enige kwaad dat er van komen kon voor niet-christelijke kinderen zou van fanatieke onderwijzers te duchten zijn. Met de idee van: eerst alle godsdiensten onderwijzen en de jonge mensen later laten kiezen, blijkt deze Rabbi het overigens wel eens, maar alleen, zo voegt hij eraan toe, als bij dat onderwijs de godsdiensten ook met elkaar zouden worden vergeleken.

Rev. Ernest M. Howse, een United Church minister, verklaart het niet eens te zijn met de stelling, dat ouders hun eigen kinderen geen godsdienst mogen onderwijzen. Hij vergelijkt het met de dwaasheid, dat ouders hun kinderen ook geen manieren zouden leren, om hen later te laten kiezen hoe ze zich zouden willen gedragen.

Rabbi Rosenberg onderstreept dat het der ouders onvervreemdbaar recht is hun kinderen te onderwijzen en te vormen zoals zij dat goed achten.

Wat treft in deze antwoorden is, dat geen van deze geestelijken antwoordt met wat God de Here Zelf gezegd heeft. Het is alsof de Bijbel er niet bij te pas komt, als we spreken over godsdienstige opvoeding.

Juist daarom is het doorgeven van dit verontrustende relaas voor ons van betekenis, dacht ik, opdat wij ons maar meer in Gods Woord zouden verdiepen en aan Gods Verbond zouden denken en daaruit rijker zouden leren leven.

Er zit iets in de lucht van nivellering en vervlakking in onze tijd, dat ons ook om onze eigen mensen en onze eigen kinderen met zorg moet vervullen. Zelfs in onze kringen wordt soms vreemd opgezien, als iemand de absoluutheid van het Christendom bepleit. Alsof die andere godsdiensten dezelfde God zouden aanbidden, die wij uit Zijn Woord kennen. Alsof Jezus Christus niet gezegd heeft: Ik ben DE weg, DE waarheid en HET leven. Daar zijn geen andere. Er zijn niet vele Zaligmakers: er is er maar één.

Laat ons onze christelijke godsdienst zuiver houden. Laat ons met volle overtuiging zending drijven en evangelisatie voeren, omdat er maar één waarachtige evangelie is en maar één Naam die onder de hemel gegeven is, door welke wij moeten zalig worden.

En laten we daarvan onze kinderen spreken, hen onderwijzende en doen onderwijzers in de leer die naar de Schriften is.

F. Guillaume

IMMIGRANTEN IN HET ZAKENLEVEN

Onlangs heeft in ons blad een oproep gestaan van het Nederlandse Vrouwencomite, waarin de dames werden uitgenodigd hun ervaringen in Canada op schrift te stellen. Daarbij werd tevens verzocht te vermelden, wat de diverse echtgenoten in Canada deden om aan de kost te komen.

Wij weten niet precies hoeveel brieven daarop zijn binnengekomen, hoewel dit aantal zeer groot is geweest. Het zou niet onaardig zijn te weten, welke beroepen wij immigranten zoal uitoefenen, en hoevelen ervan zaken doen voor eigen rekening. Dit aantal zal waarschijnlijk groter zijn, dan wij aanvankelijk zouden vermoeden.

Wij moesten hieraan denken, toen wij dezer dagen een catalogus zagen van een handelaar in Nederlandse importgoederen. Bij navraag bleek ons, dat er meer dan 50 van zulke handelaren zijn, die tesamen met de Firma Jan Kok in Willowdale (Toronto) voor de uitgave van deze keurige catalogus gezorgd hebben. Deze mensen doen meer voor de goede Nederlandse naam dan men geneigd zou zijn te geloven. De mentaliteit van een volk wordt in zekere zin weerspiegeld in de producten die dit volk voortbrengt. Dit geldt zeker ook van het Nederlandse volk en van het Nederlandse product.

Wij zijn blij, dat de Firma Jan Kok en al die handelaren in Nederlandse producten (die wij jammer genoeg met de lelijke naam van "peddler" betitelen), door nauwe samenwerking zulk een keurige catalogus hebben doen verschijnen. Het is meer dan een aanbieding van goederen. Het is een lofwaardig streven om iets goed te brengen. De zakenman, die eerst denkt aan het belang van zijn klant, niet alleen in een vriendelijke bediening maar ook in het verkopen van kwaliteitsgoederen, brengt het verder en vindt meer waardering dan de zakenman, die in zijn handel in de eerste plaats zijn eigen winstcijfer in het oog heeft. In ieder geval verdient de eerste dat zijn streven beloond wordt en daarom wensen wij de uitgevers van deze catalogus van harte geluk met deze publicatie. Niemand zal ons van discriminatie betichten, als wij zeggen, dat onze Nederlandse handelaren voorkeur verdienen, zowel om hun streven als om de goederen die zij verkopen.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

"BURGERLIJKE STAND"

IS OOK IN CANADA BELANGRIJK

Op de vraag, waar en wanneer hij geboren was, snauwde een man aan het loket: "Hoe kan ik dat weten? Ik kom hier juist dat jullie dat voor me uitzoeken". Dit gebeurde in het kantoor van de Prov. Secretary en Registrar-General van e e n van de Canadese provincies. Elke provincie heeft zo'n department voor wat wij gewoonlijk "burgerlijke stand" noemen. Hier worden geboortebewijzen uitgegeven, maar ook wordt in dit kantoor de registratie gevoerd van huwelijken, scheidingen, geboorten en — wat bij immigranten nogal veel voorkomt — naamsveranderingen.

Wanneer er een baby geboren wordt, moet volgens de wet die geboorte worden geregistreerd. Wanneer dit niet gebeurt komt men vroeger of later in moeilijkheden. Zo gebeurde het onlangs, dat een Children's Aid Society in aanraking kwam met een jongen van 4 jaar, waarvoor geen geboortebewijs afgegeven kon worden, omdat zijn geboorte nooit geregistreerd was. In de regel denkt een dokter er wel om, dat dit gebeurt, maar toen dit kind geboren was, was er geen dokter en geen verpleegster bij geweest, de vader was opgetreden als "vroedvrouw" en de geboorte was vlot verlopen, maar nooit officieel bekend geworden.

Zonder geboortebewijs kan een kind niet op school worden toegelaten. Daarom werd ook in dit geval alle mogelijke moeite gedaan om nog — achteraf — de geboorte te registreren, waarna een geboortebewijs (Birth Certificate) afgegeven kon worden. Maar het bespaart Uzelf en anderen veel tijd en moeite, als U de geboorte van Uw kinderen direct laat registreren.

Hoewel bij een geboorte in een ziekenhuis meestal automatisch voor registratie gezorgd wordt, is het niet de taak van de dokter of van het ziekenhuispersoneel, maar de persoonlijke plicht van de ouders, voor de registratie te zorgen. Meestal doet de moeder dit, terwijl ze nog in het ziekenhuis is, door de nodige formaliteiten te vervullen en dan ontvangt men naderhand een kaartje van het Departement als bewijs van registratie. Dat is echter niet het officiele geboortebewijs; dit moet afzonderlijk worden aangevraagd. Zodra echter de registratie maar in orde is, kan men naderhand altijd zo'n birth certificate aanvragen.

Wanneer, zoals soms gebeurt, de geboorte niet direct is geregistreerd, kan dit als regel nog achteraf geschieden. Als meer dan een jaar is verlopen na de geboorte, zal men bewijs moeten leveren door het overleggen van verklaringen of documenten van het ziekenhuis of de dokter. In dat geval moet meestal een paar dollar extra betaald worden, welke men zich kan besparen, door de geboorte direct aan te geven.

Vooral immigranten moeten erop letten, dat hun naam juist gespeld wordt, anders is later het geboortebewijs meer een last, dan een plezier. Het kan gemakkelijk gebeuren, dat een immigrant, die b.v. De Jong heet, later uitvindt, dat men zijn naam niet goed heeft verstaan of niet duidelijk heeft gelezen, en dan is er misschien Young van gemaakt. Er zijn ook vele Hollanders, zo schrijft ons het Departement van de Provincial Secretary in Ontario, die het woordje "Van" uit hun achternaam laten vallen. Maar tenzij dit officieel is gegaan, geeft een dergelijke naamsverandering later grote moeite, doordat de ouders op hun Europese naam staan geregistreerd en de kinderen op hun "Canadese" naam.

Officieel kan men zijn naam wettelijk veranderen door naar een rechtbank te gaan en de rechter zal dan de naamsverandering wettelijk vaststellen. In dat geval wordt de verandering ook officieel op het provinciale kantoor geregistreerd en dan is de zaak gezond. In 1958 werden alleen in Ontario al 3000 gevallen van naamsverandering behandeld.

Een volwassene zal in verschillende gevallen zijn birth certificate nodig hebben om zijn leeftijd en nationaliteit vast te stellen. Onze kinderen kunnen er later veel plezier van hebben, als we die dingen nu voor hen in orde maken. De registratie van een geboorte kost niets, als het maar gebeurt binnen dertig dagen. Bij het aanvragen van een birth certificate, b.v. tegen dat het kind naar school gaat, verdient het overweging, een "plastic" geboortebewijs te nemen, tegen enkele centen extra, daar dit onverslijtbaar is.

Alle bijzonderheden omtrent registratie van kinderen, die geadopteerd worden, kinderen die buiten het huwelijk geboren worden, kinderen van weduwen, enz. kunnen gratis worden aangevraagd bij het kantoor van de Provincial Secretary in de onderscheiden provinciale hoofdsteden.

Hutterites geen Herrnhutters

In onze rubriek "Dwars Door Canada" maakten wij vorige week de opmerking, dat de Herrnhutters hier Hutterites heten. Dit blijkt een — veel voorkomende — misvatting te zijn. Wij vonden hierover een helder artikeltje in "Church en Nation" waarvan we een gedeelte hier laten volgen:

De Hutterites zijn niet te verwarren met wat wij in Nederland de Herrnhutters plachten te noemen. De Herrnhutters van Nederland heten in Noord-Amerika de Moravians. Onze naam Herrnhutters komt van de woonplaats die de Broedergemeenten — want dat is de meer officiele naam voor deze groep —, oorspronkelijk innamen. Deze woonplaats heette: Herrnhut, waarmee te kennen gegeven werd dat men zich in "s Heren Hoede" bevond.

De Hutterites hebben met deze Herrnhutters weinig uit te staan. Hun oorsprong is anders geweest. Hun naam wordt afgeleid van hun oorspronkelijke leider die Hutter heette.

Wel komen ook de Hutterites oorspronkelijk uit Moravia, dezelfde Europese landstreek waar ook de Herrnhutters vandaan komen. Ze vestigden zich dan eens in het ene, dan weer in een ander land. Steeds maar weer waren ze op zoek naar een gebied waar ze zichzelf konden zijn. Hun leefwijze is immers communaal. Een groep van ongeveer 20 gezinnen woont in een gesloten en geisoleerde gemeenschap. Het werk, de aankoop van voedsel, werktuigen en wat dies meer zij, wordt via een centraal bestuur van de groep geregeld. Ze vormen dus kleine eilanden van niet geassimileerde bevolkingselementen in Canada.

In 1918 kwamen ze voor het eerst naar Zuid Alberta. Tien kolonies uit de Amerikaanse staat South Dakota afkomstig vestigden zich toen op Canadese grondgebied.

In 1946 was hun aantal reeds tot 35 kolonies uitgegroeid. Dit was gedeeltelijk aan hun hoog geboortecijfer te danken. Ook verdere emigratie uit South Dakota had tot deze snelle aanwas bijgedragen. Het totaal aantal volgelingen van de secte bedroeg toen, in 1946, 4,039.

Na de Tweede Wereldoorlog trachtten de Hutterites hun gebied door landaankoop steeds meer uit te breiden. Er was een storm van protest tegen deze penetratie .De Legislature in Alberta vaardigde toen een wet uit waardoor het aan de Hutterites verboden werd hun kolonies dichter dan 40 mijl bijeen te hebben. Zo wilde men dus voorkomen dat op de duur er een gebied in Alberta zou ontstaan dat geheel zonder enige onderbreking door deze Hutterites bewoond werd.

Op die wet, de zgn. Communal Property Act is de nodige kritiek geleverd. Bovendien is het thans zo dat de Hutterites al het beschikbare land dat ze binnen de bepalingen van de wet mogen bezitten in handen hebben. Hun aantal is intussen tot 4.600 gerezen.

MENSEN

OP ONZE WEG

De telefoon snerpte op mijn lessenaar. Ik nam de hoorn op en zei: "Children's Aid Society speaking."

Een scherpe vrouwenstem antwoordde haast op ruzieachtige toon: "Can you come over immediately and take my seven children with you? I am going to desert my husband. He is a beast and I want to leave my children in good hands; and surely not in his!"

Ik begreep dat dit geen probleem was om even door de telefoon te bespreken en vroeg de vrouw haar adres. Ik drukte haar op het hart thuis te blijven totdat ik er was. Dat beloofde ze.

Tien minuten later reed ik naar het opgegeven adres. Ik parkeerde de auto in de oprijlaan en constateerde licht verwonderd dat het huis aan de buitenkant in prima staat verkeerde en een behoorlijke woning moest zijn.

Nog voordat ik de deur bereikt had, ging deze open. Een magere, net geklede vrouw met rood-behuilde ogen stond in de deuropening en wenkte me binnen. Nauwelijks was ik in de kamer, of ze stak van wal. Ze praatte snel achter elkaar alsof ze geen minuut te verliezen had. Zo nu en dan sloeg haar stem over van drift en kwaadheid.

Haar man deugde niet, had nooit gedeugd. Ze waren nu al meer dan vijftien jaar getrouwd en al die tijd was het misère geweest. Als haar man de fles maar kon laten staan, dan was het nog wel uit te houden. Maar de laatste tijd dronk hij vreselijk. Hij had een beste baan op de fabriek, was daar voorman, maar de laatste maanden ging hij meteen uit de fabriek het hotel in. En ze mocht blij zijn als ze hem vóór twaalf uur 's avonds thuis zag. Meestal was het later en natuurlijk was hij dan stomdronken. Door zijn gevloek en getier werden de kinderen wakker en die begonnen te huilen. Dit maakte haar man dan nog kwader en hij begon ze af te ranselen. Ze had al een paar keer de politie willen bellen, maar ze durfde niet. Haar man was in staat haar dood te maken, als ze het zou proberen....

De vrouw vertelde verder en ze wond zich steeds meer op. Zo nu en dan was ze half hysterisch en ik kreeg absoluut geen kans er wat tussen door te zeggen. Dus liet ik haar maar uitpraten. Onderwijl nam ik het vertrek eens op. De kamer zag er slordig en erg onverzorgd uit, maar niet smerig of armoedig. Een kindje van een jaar of twee zat in de box en begon even later te huilen. De vrouw nam het afwezig op schoot. Het was een schattig kindje. "He is the only one my husband cares for", zei de vrouw. "He will never beat this one..."

De vrouw nam een adempauze en zo kreeg ik kans om haar te vragen waar de andere kinderen waren.

"Joan, Roy, Melly and Melvin are at school and John and Mary are outside. Joan is the eldest, she is nearly fifteen and the baby here is 20 months."

Ik vroeg verder. Had ze enig idee waarom haar man de laatste tijd zo vreselijk dronk?

"Bad friends, I suppose," zei de vrouw ontwijkend, maar ik begreep dat er een andere reden moest zijn. Maar tevergeefs probeerde ik hier achter te komen. Uit het gesprek kwam ik te weten dat de vrouw last van haar schildklier had en allang geopereerd had moeten worden. "I have to go to H. for the operation, but I have no way to get there and my husband does not care about it. Besides I don't know anybody, who will take care of the children when I have to be hospitalized. Maybe I can go in the near future now. You have to take my children anyhow, because I am not staying here. I go to a friend, but nobody will know who she is. Not even you. I shall find myself a job and another home. When I am settled, I want to have my children back. My husband has to support them anyhow, but he is not going to get one of them. That's for sure. He is an unfit father. I am leaving to-day. I made up my mind and I will never, never come back again."

Haar tranen begonnen weer rijkelijk te vloeien. Ik legde haar uit, dat ik maar niet zo de kinderen kon meenemen. Per slot had haar man daar ook nog wel wat over te zeggen. Bovendien handelde zij absoluut niet in het belang van haar kinderen door ze tijdelijk in de steek te laten. "The children will be upset and confused, when I have to bring them into the care of the Children's Aid. You can save them all that misery by staying home," ging ik voort. "Besides it is a very expensive matter and it won't solve the problems at all," zei ik. "Wait until I have seen your husband and we can discuss the matter further and try to find out why he is drinking so much and do something about it."

Maar de vrouw bleef herhalen dat een gesprek met haar man volkomen nutteloos was. Meer dan een uur bleef ik met de vrouw praten, zonder veel verder te komen. Het enige was ik tenslotte bereikte was, dat de vrouw me beloofde niet weg te lopen, maar thuis te blijven totdat ik met haar man gepraat had. Ik had besloten de volgende dag

(Vervolg op pag. 7)

HET EERSTE JAAR VAN DE

St. Lawrence Seaway

Op 30 November zullen de sluizen van het St. Lawrence gedeelte van de Seaway voor de winter gesloten worden. Het eerste seizoen van de nieuwe, grootse waterweg zal voorbij zijn. Dit lijkt een geschikt ogenblik om zich af te vragen, of de grote verwachtingen voor de St. Lawrence Seaway werkelijk in vervulling zijn gegaan.

Het antwoord blijkt een volmondig "ja" te zijn, ofschoon niet zoveel vracht langs deze weg werd vervoerd als voorspeld was. Daarvoor zijn vele redenen: de Seaway was niet een volle periode voor de scheepvaart open. In het begin waren er nog al wat moeilijkheden, hoofdzakelijk veroorzaakt door gebruikers van de waterweg, die nog niet gewend waren om grote schepen in een ingewikkeld systeem van kanalen en sluizen te manoeuvreren. Een ongewoon groot aantal oorlogsschepen gebruikte de waterweg — in de eerste plaats de internationale armada's die voor de openingsceremoniën kwamen, en later voor de Canadian National Exhibition —, en dit hield in zekere mate het handelsverkeer op. Heel belangrijk is, dat aan de staking in de staalindustrie in de Verenigde Staten een vermindering van het ijzererts-vervoer naar en van de Grote Meren te wijten was.

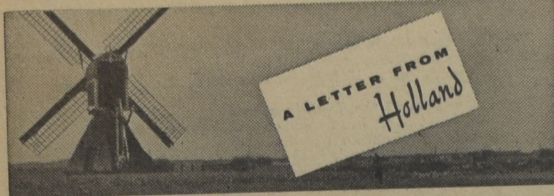
Niettemin zal de Seaway vóór de sluiting gebruikt zijn door schepen, die ongeveer twintig millioen ton aan lading hebben vervoerd, 67 percent méér dan in de zelfde periode verleden jaar. Een verdere toename kan in 1960 worden verwacht, wanneer de kapiteins van de transatlantische schepen meer ervaren zullen zijn in het varen door de kanalen en sluizen en wanneer de Seaway voor de eerste keer een vol jaar in gebruik zal zijn. Al met al zijn de resultaten van 1959 zeer bemoedigend.

Wanneer we spreken over hetgeen door de Seaway tot stand is gebracht, moeten we er wel aan denken, dat er slechts sedert de voltooiing een echte onafgebroken waterweg van de kop van de Grote Meren tot de Atlantische Oceaan is. Voordien begon de 2300 mijl lange route met een nauwe doorgang van 120 mijl. Tussen Lake Ontario en Montreal is er een waterverval van 224 voet, en de rivier is op vele plekken snelstromend en ondiep. Vracht, die over dit deel van de route vervoerd werd, moest overgeladen worden in speciale, kleine kanaalboten, "canallers", die door de 21 nauwe sluizen konden en een diepgang van minder dan 14 voet hadden, hetgeen de maximumdiepte was in de oude kanalen. Dit overladen was een kostbaar en tijdrovend werk. Uit praktisch oogpunt werd Montreal Harbour onwillekeurig het eindpunt voor alle goederen, die van over de oceaan naar de Canadese en Amerikaanse Grote Meren-districten kwamen.

Het maken van de Seaway heeft dit alles veranderd. Schepen, die de St. Lawrence opkomen vanaf de Atlantische Oceaan kunnen nu doorvaren tot Ft. William/Pt. Arthur aan de Canadese zijde van Lake Superior, en naar Duluth, Minnesota, aan de Amerikaanse zijde. Een vrachtboot van de Great Lakes geladen met 20.000 ton graan (700.000 bushels) kan Montreal of Quebec bereiken. In vroegere dagen moest zo'n grote vracht overgeladen worden in zeven kanaalboten, voordat deze door het St. Lawrence gedeelte van de waterweg kon worden vervoerd.

We moeten ook niet vergeten, dat de constructie van de Seaway gecombineerd werd met een grote uitbreiding van de electriciteitswerken, waarvan zowel Canada als de Verenigde Staten profijt trekken. Ja, het bouwen van de dammen en de electrische centrales was zelfs een grotere — zeker een kosterbaardere — onderneming dan de Seaway zelf.

Zelfs na de korte ervaring van minder dan zes maanden kan gezegd worden, dat de Seaway zijn waarde bewezen heeft. De één biljoen dollar, of zo, die aan constructie en de bouw van de electriciteitswerken, die er bij horen, werden uitgegeven, is goed besteed geld, dat zijn rente op zal brengen voor generaties van Canadezen en Amerikanen. (C.S.)

door Mevr. Jacoba M. De Groot-Vreugdenhil

Als ik in mijn agenda kijk — zoiets houdt tegenwoordig iedere Nederlander of Nederlandse van de leerplichtige leeftijd of daarboven er op na — zie ik de Dankdag voor het gewas als de enige Protestantse feestdag voor de maand november opgegeven. In sommige dorpen schijnt hij nog steeds als feestdag gevierd te worden: het werk ligt stil en de mensen gaan naar de kerk. In de steden is de dankstond 'voor het gewas en de arbeid' echter al lang naar de zondag verschoven. In onze kerk hebben we op die zondag ook altijd de speciale 'winter'-collecte voor de diakonie.

Een abnormale zomer als die we dit jaar beleefden is wel geschikt om zelfs de stedeling ervan te doordringen, dat we voor ons dagelijks brood van Gods zegen afhankelijk blijven. Dat ons evenzeer als onze dichter bij de natuur levende vaderen, die de dankdag als protestantse 'heilige' dag hebben ingesteld, dankbaarheid past. Zelfs in een tijd van welvaart en hoogconjunctuur.

☆

Of de welvaart, waarin ons land zich in deze jaren mag verheugen, blijvend zal zijn? Daarover handelde de inaugurele oratie van een professor in de economie aan de nieuwe Eindhovense Technische Hogeschool. Een economisch crisis, zo stelde prof. Wemelsfelder, zou kunnen worden verwacht indien het tempo der technische ontwikkeling geen gelijk tred zou houden met dat der economische ontwikkeling. De kans op storingen in de gelijkmatige opgang lijkt echter gering. Verder zouden arbeidsbesparende uitvindingen, die werkloosheid kunnen veroorzaken, wel op nimmer gekend grote schaal moeten plaats vinden willen zij de jaarlijks toenemende vraag naar arbeid in haar tegendeel doen omslaan. Volgens de professor is dat nauwelijks te verwachten. Al met al wijzen volgens hem verschillende omstandigheden er op, dat wij in Europa tenminste nog voor de tijd van een eeuw een welvaartsstijging mogen verwachten. Of hij gelijk zal krijgen?

De nieuwe professor noemde in zijn betoog ook de investeringen als een noodzakelijke factor. Om deze mogelijk te maken moet er door de bevolking worden gespaard. Gelukkig blijkt het, dat het Nederlandse volk weer tot sparen bereid en in staat is; in 1958 werd in Nederland 19½% van het nationale inkomen bespaard; dat is meer dan in enig eerder na-oorlogsjaar.

Om het sparen door de bevolking (de zogenaamde bezitsvorming) extra aan te moedigen heeft de regering maatregelen aangekondigd, die er op neerkomen dat op spaarsommen tot f 400 na 5 jaar 20% belastingvrije premie wordt gegeven. Wel royaal! De opmerking is reeds gemaakt, dat deze regeringsactiviteit tenslotte door de belastingbetalers zal moeten worden betaald. Dat zij er aan zal meewerken de belastingen 'kunstmatig' hoog te houden, waardoor vele belastingbetalers onmogelijk kunnen sparen. Zodat zij dus evengoed een belemmerende als een bevorderende uitwerking op het sparen en de bezitsvorming hebben kan....

☆

In de eerste week van november werd in Utrecht de zevende tweejaarlijkse meubelvakbeurs gehouden. Toen ons land moest gaan industrialiseren werd o.a. het meubel als fabricage-object gekozen. In Culemborg bijvoorbeeld, waar reeds voor de oorlog de bekende Gispenfabriek was gevestigd, is na de oorlog de ene meubelfabriek na de andere verrezen. Onze eigen Nederlandse meubelindustrie kan reeds voor een groot deel in de behoefte van onze groeiende bevolking voorzien. Zelfs heeft de Nederlandse meubelindustrie zich reeds een plaats op de wereldmarkt verworven; onze in- en uitvoer van meubelen houden elkaar ongeveer in evenwicht. Aldus werd bij gelegenheid van de Utrechtse meubelbeurs meegedeeld.

De voornaamste plaats op de internationale meubelmarkt hebben overigens onbetwist de Scandinavische landen. In dezelfde week als de Utrechtse meubelbeurs werd er in Rotterdam een verkoopexpositie gehouden van uitsluitend Zweedse meubelen. Prachtige tafels, stoelen en kasten waren daar te zien, de meeste van het befaamde roodbruine teakhout. Zweden vraagt deze winter onze speciale aandacht. In de grote steden worden tentoonstellingen van Zweedse kunstnijverheid gehouden en draaien Zweedse films. Het een al mooier dan het ander!

Niet om kunstprestaties te vertonen, maar om zomaar een partijtje te voetballen zijn de Noren in ons land geweest. Zij werden op een woensdagavond in het Rotterdamse stadion met 7—1 verslagen. Na de verpletterende nederlaag die de Duitsers ons nationale elftal hebben toegebracht gaf dat de Nederlandse voetbalenthousiasten weer een beetje moed.

De Rotterdamse brug en tunnel konden de stroom van voetballiefhebbers niet vlug genoeg verwerken. Honderden van hen konden het stadion pas bereiken toen de wedstrijd al een half uur aan de gang was. Die hadden dus beter thuis kunnen blijven bij radio en televisie. Intussen is weer eens gebleken, dat de grote plannen voor meerdere oeververbindingen, die die door de Rotterdammers worden gemaakt, toch heus niet overbodig zijn.

☆

Van zijn 'goodwill'-reis naar Zuid-Amerika kwam Prins Bernhard ditmaal terug met ernstige kritiek op het Nederlandse bedrijfsleven. Men hoort de klacht, dat werken die op inschrijving aan Nederlanders worden gegund, vaak niet worden uitgevoerd omdat de betreffende zakenlieden zich menen te kunnen terugtrekken. Reden? Het geringe te behalen winstpercentage. Dit is bizonder pijnlijk en schaadt de Nederlandse naam in het buitenland.

Dit was wat de Prins aan de journalisten te zeggen had, die op Schiphol zijn thuiskomst afwachtten. Zijn dochter Irene, eveneens ter verwelkoming op Schiphol aanwezig, kon hij begroeten met een gelukwens voor haar tentamen Spaans. Met zeer goed gevolg heeft de prinses dit tentamen afgelegd; zij spreekt de taal van Spanje en Zuid Amerika nu bijna even vlot als haar vader.

☆

Behalve de aloude Technische Hogeschool in Delft en de nieuwe in Eindhoven zijn er nog meer hogescholen nodig om in de sterke behoefte aan Technisch Hoger onderwijs te voorzien. En onze universiteiten zijn overbevolkt. De Commissie Spreiding Hoger Onderwijs en Spreiding Technisch Hoger Onderwijs hebben aan de minister van Onderwijs aanbevolen: oprichting van een nieuwe universiteit in Deventer of bij Enschede, vestiging van een derde Technische Hogeschool in de omgeving van de IJmond, uitbreiding van de T.H. te Eindhoven, de r.k. universiteit te Nijmegen, de economische Hogeschool te Rotterdam en de r.k. economische hogeschool te Tilburg. Maar een andere commissie, die voor de ontwikkeling van het natuurwetenschappelijk onderzoek, heeft zich daartegen alweer krachtig verzet. Spreiding van het hoger onderwijs betekent verkwisting van intellect, betoogt zij.

Bij andere gelegenheden horen wij dat ons land, met zijn weinige grondstoffen, het van het intellect van zijn bevolking moet hebben. Zijn universiteiten en hogescholen zijn voor ons land dus een levensbelang.

KOEIEN GAAN MET VACANTIE:

De boeren in het Westen van Nederland hebben hun collega's in droge gebieden aangeboden een hele winter gratis voor hun vee te zorgen. Hier zien we de landbouwer C. Punt te Sommelsdijk de eerste dieren in ontvangst nemen van het Drents Landbouwbestuur, met het voornemen, dat hij de logees eens lekker zal verwennen.

ANKE

door

FOKA VAN LOON

(61)

KORTE INHOUD: Na een onbezorgde jeugd als dochter van een Noord Hollandse dorpssmid is Anke in het grote leven gekomen. Ze is nu mevrouw Millenaar en ze heeft een goede man en een lief dochtertje. Toen kwam plotseling de dreiging van een tweede wereldoorlog en ook Harry Millenaar moest onder de wapenen. Anke bracht met haar kind een kort bezoek aan haar ouders maar is nu weer thuis in de stad. Haar benedenburen, de oude, blinde — en ongelovige — meneer van Garderen en diens devoot Rooms vrouwtje Sanne hebben intussen tot hun grote vreugde een huisgenoot gekregen, Leo een ongetrouwde officier, die nog familie van hen is. Met hem maakt Anke al spoedig kennis.

• • •

Anke ontkent schuchter. "Het is ons met de paplepel ingegeven, dat lezen op een gewone werkdag tijdverkwisten is. Alleen Zondags kon moeder ons met een boek zien zitten, zonder er iets van te zeggen. Zoiets blijft je zó bij! 'k Heb altijd 't gevoel, dat ik kwaad doe, als ik er in de week een uurtje afneem voor lezen."

"U kreeg dus een ouderwets-degelijke opvoeding!" merkt Leo luchtig op.

Anke, die in zijn toon kleinering meent te beluisteren vat dadelijk vlam: "Mijn ouders hadden 't niet breed en werkten zelf ook hard!" Ze vermoedt dat Leo een rijkelui's zoontje is, daarom laat ze er nog op volgen — "wie 't niet ondervonden heeft, kan er zich ook geen voorstelling van maken, wat het is om geldzorgen te hebben." Haar wangen zijn heet geworden. Ze blaakt van strijdlust. Ze zal door die deftige luitenant met z'n neerbuigend air en raadselachtige lach-ogen haar ouders niets laten aanleunen.

"Dat was een warm pleidooi," waardeert Leo, "maar ik heb evenals u 't juk in mijn jeugd gedragen. Mijn vader was onderwijzer op een dorp, met een mager salarisje en een groot gezin. Wij konden ons dus ook geen luxe veroorloven, maar weet u" — hij buigt zich voorover, zijn kin in z'n handen, de courant glijdt van zijn knieën — "onze opvoeding was uit de aard der zaak verschillend. Voor mijn vader betekende een boek alles. Hij had 't nodig, even hard als brood. Hij liep met z'n overjas, tot het niet met goed fatsoen meer kon, om een nieuw uitgekomen werk te kunnen aanschaffen. Zijn streven was tot zijn dood er op gericht, zijn kinderen een geestelijke erfenis achter te laten."

Anke heeft zich onder zijn betoog geheel verplaatst in de zienswijze van haar gewaande tegenstander.

"U heeft gelijk," erkent ze. "Mijn vader verdient zijn brood met zijn handen, dat geeft een heel andere sfeer in huis!"

"Dus vrienden!" lacht Leo en steekt zijn hand uit.

"Wat een malligheid, we waren daarnet toch geen vijanden?" werpt Anke hem tegen. Toch raken haar vingertoppen even de zijne.

"Zo, dat dacht ik ook!" zegt Leo tevreden, "want, weet u, een vriend heeft het recht ook ongevraagd eens raad te geven."

"Wou u mij weer een poosje naar school sturen misschien?" vraagt Anke verdacht gedwee.

De drie anderen lachen.

"Nu jij weer, Leo!" hitst Oom Hendrik. Hij mag zo'n onschuldige wrijving wel.

In Leo ontwaakt hoe langer hoe meer de leraar. "Kijk," ijvert hij, "ik vind 't maar zo jammer, dat u niet bij blijft op die manier. 't Lijkt me zo prettig, dat een moeder haar kinderen zelf wat kan helpen, wanneer ze met een moeilijkheid zitten bij het maken van schoolwerk."

Anke knikt bedachtzaam. "Wat ik van talen wist, zal ik voor 't grootste deel weer kwijt zijn." De oude lust tot leren en kennisvermeerderen wordt weer wakker. De lange winteravonden, die staan te komen, lijken haar ineens niet zo verschrikkelijk eenzaam meer. Harry is er niet. Ze geeft hem er dus geen ergernis mee, wanneer ze zich in zichzelf opsluit met een boek. Het reizigersleven gaf hem een gezonde, nuchtere kijk op de dingen, maar diep graven doet hij niet. Hij las de courant en hield zijn schrijfwerk bij voor de fabriek, maar dan was het ook gedaan met zijn geestelijke arbeid. "Die kennis vermeerdert, vermeerdert smart," haalde hij Salomo er bij, als 't een enkele keer gebeurde dat Ank een boek had bemachtigd, dat haar naar zijn zin te veel in beslag nam.

Na een uurtje vertrekt Anke. Leo houdt even haar hand in de zijne. "Denkt u er aan, dat u bij mij zoveel boeken mag halen, als u verkiest? De hele zaak is nu nog in kisten, maar morgen krijg ik Marleentje van Tante een poosje als handlangster. Zodra ik m'n kast op orde heb, komt u maar eens zien, wat er van uw gading bij is."

"Weet wel, wat u belooft!" waarschuwt Anke. "Ik kom misschien wel zo vaak, dat u er beu van wordt!"

• • •

"Mijn beê met opgeheven handen, Klimm' voor Uw Heilig aangezicht, Als reukwerk voor u toegericht; Als offers, die des avonds branden!" is de slotzang die de gemeente aanheft. Anke zingt het mee met heel haar ziel. Haar zuiver sopraantje trilt uit boven het donkere basgeluid van Leo. Hij blikt even ter zijde en komt zijns ondanks weer onder de bekoring van dat kinderlijk reine gezichtje met de overgegeven uitdrukking er op.

Het is gewoonte geworden, dat hij, behalve als Harry met verlof thuis is, samen met Anke naar de kerk gaat. Zijn Oom en Tante hebben de schone kans, die ze zagen om hun buurkindje geheel voor zichzelf te hebben, niet voorbij laten gaan. Anke kan wat hen betreft, twee maal kerken, zij nemen o zo bereidwillig de zorg voor Corry op zich.

De eerste keer, toen Anke haar dochter bracht, stond Leo ook net gereed om met de vrolijke stammen op te gaan, verklaarde hij haar. Zo is het een vanzelfsprekende zaak geworden dat hij haar vergezelt. De Zondagen, als Anke aan de arm van haar man kerkwaarts tijgt en hij alleen moet gaan, hebben iets van hun glans voor hem ingeboet. Het is hem goed en vertrouwelijk haar naast zich te weten. Zo vaak hij haar zwakke, maar zilveren stem naast zich hoort, wordt het binnen in hem warm. Gewoon 'n bewijs, dat ze vrienden zijn, wil hij hier zelf in zien. Aan een diepere genegenheid mag hij geen plaats geven in zijn hart. Tedere gedachten, zodra ze in hem opwellen, onderdrukt hij met alle macht. Dit lukte hem, meende hij, uitstekend, maar de laatste tijden wordt de opkomende begeerte sterker en menigvuldiger in hem. Hij klemt zijn handen om de rand der bank, terwijl de jonge candidaat bidt!

"O, Vader, dat Uw liefde ons blijk'. O, Zoon, maak ons Uw beeld gelijk."

In alle ootmoed smeekt hij het mee: "Uw beeld gelijk, maak mij dat, o Here. Dan zal ik nooit kunnen bezwijken voor de verzoeking." Zijn bleek, beheerst gelaat ontspant zich. Overwinnen zal hij, want met de Heiland in 't harte genaakt een Christen de zonde niet.

Het orgel speelt zacht, terwijl de gemeente als een opeengepakte massa naar de uitgang dromt: "Wat zult Gij doen met Jezus?" Anke neuriet zachtjes mee. Haar schouder raakt in het gedrang Leo's borst. Er trilt iets in hem, week en wonderlijk, maar zijn ogen worden hard en staren over haar heen.

(Wordt vervolgd.)

Women's Page

Editor: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

DE TEST

We leven tegenwoordig in een tijd waarin je je door anderen kunt laten vertellen wat voor soort persoon je bent en waarvoor je zo al geschikt bent. Je wordt dan "getest".

Vele mensen maken daar dan ook gebruik van, maar wij, als doodgewone huisvrouwen en moeders, *wij* vallen meestal niet onder dat soort mensen. Toch zouden wij ook allemaal wel eens willen weten wat voor soort mensen wij nu eigenlijk zijn en waar voor wij zo al geschikt zijn. Nu zag ik laatst eens in een weekblad een lijstje met vragen staan, die je kon beantwoorden. Voor elk (goed) antwoord kreeg je een bepaald aantal punten en als je dan alle vragen beantwoord had telde je die punten op en . . . dan wist je wat voor soort vrouwmens je was. Nu had ik zeker op dat moment niet veel te doen, want ik nam prompt een pen en zette me tot het beantwoorden van de vragen.

De gekste dingen werden je gevraagd. B.v. wanneer een man u bewonderend aankijkt, gevoelt u zich dan gevleid, verward of geërgerd? Nu wil ik graag een voorbeeldige vrouw wezen en dus ergerde ik me. Wat later fout bleek te zijn. Goed, dat was dat! Dan moest je vertellen, hoe je je gevoelde als je in gezelschap van maar liefst drie heren een restaurant binnenging. Of je dan verward was of je op je gemak gevoelde.

Braaf schreef ik neer dat ik dan verward zou zijn. Nu helpt een leugen je nooit, zélfs geen noodleugentje. Dat ondervond ik later.

Want als ik me in dat restaurant op m'n gemak had gevoeld (en waarom zou ik niet?) dan had me dat 2 punten gescheeld en was ik als een heel andere vrouw uit de bus gekomen, dan nu het geval was.

Er volgden nog meer van soortgelijke vragen maar ik wéét ze niet allemaal meer.

Maar als ik 50 — 58 punten kon halen zou ik tot het charmante en zélfbewuste type vrouwen hebben behoord. Ik moest dan alleen maar een beetje oppassen, *niet* te veel op de voorgrond te treden. Nu, *dat* kan je gauw beloven. Maar denk maar niet dat ik zoveel punten haalde. Als ik 30 — 49 punten had gehaald, was ik iemand geweest met veel vertrouwen in zichzelf. Ik zou altijd een verzorgd uiterlijk hebben én . . . een behoorlijke schoonheid wezen. Ook dat was echter niet voor me weggelegd.

Verder had ik iemand kunnen zijn waar de mensen vertrouwen in hadden. Ik zou de aandacht trekken, ik zou dat prettig vinden, al zou ik tegelijkertijd wel wat terughoudende zijn en ik zou altijd méér kunnen dan ik zelf voor mogelijk hield. Dat laatste leek me wel en daarom hoopte ik vurig dat ik althans de zestien punten zou hebben die je daarvoor nodig had. Maar, nee hoor, ook *dat* was niet op mij van toepassing. Ik had maar 15 punten. Zien jullie nu wel hoe *dom* het van me was om mij in dat restaurant niet wat meer op m'n gemak te gevoelen? Dat had me twee punten gescheeld en dan was ik een héél ander mens geweest.

Weet u, wat ik nu ben? Althans volgens dat lijstje? Nu ben ik iemand die haar licht onder de korenmaat plaatst, en liefst altijd onzichtbaar is. Ze gaven me de raad om maar veel met de typen van de "dertig tot negenenveertig" punten om te gaan. Die moeten me dan m'n zélfvertrouwen weer terug geven. Nu hoop ik maar dat ik veel van zulke mensen tegen kom.

In afwachting daarvan teken ik dan nu maar:

"het licht onder de korenmaat".

"Finally the Captain spoke. "Why did you hide on this ship, when you already had a ship on which to sail?"

"Yes sir, uh . . . uh . . ," Hendrik stammered. He did not know what to say.

"Don't you know?" the Captain asked.

"Yes sir, I do . . . uh . . . I wanted to look for my father."

"Your father?" Captain Stanley smiled because of the odd answer. "Your father wasn't in the hold, was he? And your father isn't on this ship, is he?"

"No sir, but . . . uh . . . I don't know where he is," Hendrik answered.

The officers looked at one another, as if they would say: this lad is not in his right mind.

"Sir, my father was pilot on the 'Bluebird' . . ."

"The 'Bluebird'? You mean the ship that disappeared?"

"Yes sir, and I think my father must be in Canada."

"Canada is very large. You won't know where to look for him. But I am convinced that you have told me the truth, even though you are not aware of the impossibility of finding your father. I'm afraid you are not using your head. But you are a stowaway, a fighter and a thief. For that you will be sent to the frontmast for five strokes with the lash. Have the officers anything further to say?"

This is a fragment from the exciting book "The Stowaway" by Wm. R. Rang. See the advertisement on page 3.

Het Baby Hoekje

door RUTH PARSONS

Als de aanstaande moeder naar het ziekenhuis gaat voor de geboorte van de baby, is dat ook voor vader een moeilijke tijd. Als het de eerste baby is, wordt dit ook een nieuwe ervaring voor de man. Hij zal voor het huis moeten zorgen terwijl de huisvrouw weg is. Niet alleen dat, hij moet ook zorgen dat het huis klaar staat om moeder en kind te ontvangen. Behalve zijn gewone dagwerk en daarna zijn bezoek aan het ziekenhuis brengt dit dus extra lasten met zich mee en daarom verdient hij zoveel aandacht als U maar voor hem kunt hebben, als de baby er is.

Het mag vreemd lijken, maar die kleine vreemdeling maakt hem onrustig. Niet alleen is een ongewone verantwoordelijkheid van enorme omvang waarvoor hij zich nu geplaatst ziet, maar ook omdat hij de liefde van zijn vrouw nu moet delen met een ander. Er is niets zo belangrijk als een begrijpende vrouw in deze omstandigheden — er wordt nu meer van U gevraagd dan U gedacht had — maar er zijn bepaalde dingen, die U vantevoren in orde kunt brengen waarmee U zichzelf en Uw man kunt helpen.

Zorg dat er voorraad in de keuken is, gemakkelijk te bereiden maaltijden zoals Heinz beans, spaghetti en soep in blik. Zorg tevens voor een "party shelf" voor het geval men komt binnenvallen om de vader geluk te wensen. Vertel vader, welk aardewerk en glaswerk hij rustig gebruiken kan —

vooral als U kostbaar kristal bezit dat U sinds de trouwdag nog maar een paar keer gebruikt hebt. Het is een goed ding, om daarbij aan Uw man te laten weten, dat U bepaalde dingen heel wilt houden voor de tijd, dat de kleine opgroeit en ze gebruiken kan. Dat leert hem verstaan, dat er een derde persoon op komst is, die bepaalde rechten in het huis zal hebben.

Zorg dat vader niet in de knoop komt met de melkboer en andere leveranciers aan de deur. Maak een afspraak met ze of zorg dat er genoeg tickets (of geld) klaar liggen, zodat dit geen moeilijkheden geeft. Kijk ook even na, of overhemden e.d. schoon en heel klaar liggen, zodat hij zijn tijd daaraan niet verspeelt. Hij zal het zo druk hebben.

Als U vantevoren de "birth announcement" kaartjes al gedeeltelijk ingevuld en geadresseerd klaar hebt liggen, zal hij U erg dankbaar zijn. Maak dan meteen een lijstje met speciale instructies, b.v. van de personen, die hij persoonlijk van het heugelijke feit moet vertellen en waar hij verder om moet denken.

Immigranten in dit land hebben vaak bewondering uitgesproken voor de wijze waarop de Canadese vader zijn vrouw terzijde staat in de zorg voor de baby. Ze schijnen er veel verstand van te hebben en vinden het als regel niet erg om een poosje voor de baby te moeten zorgen terwijl moeder van huis is.

Voor een groot deel is dit te danken aan de wetenschap, dat ze de beschikking hebben over goede en gemakkelijk te bereiden voedingsmiddelen. Als een baby een keel opzet, is het een grote geruststelling, te weten, dat men slechts een blikje behoeft te openen en te warmen om de kleine schreeuwer weer stil te krijgen. De vaders weten dat de fabrikanten van kindervoedsel het beste verstrekken voor de baby en dat er tevens heerlijke hapjes zijn om op het juiste moment de begeerten van de kleine burger te bevredigen. Vooral als de moeder, voordat ze naar het ziekenhuis gaat, orde op zaken heeft gesteld, zal er voor de vader geen groot probleem verbonden zijn aan de komst van Junior.

Congratulations:

Mr. and Mrs. C. Alkema were married on October 9 in the John Calvin Christian Reformed Church, Truro, Nova Scotia. Rev. A. Haalboom officiated. The young couple now reside in Hamilton, Ont. 86 Hyde Park Ave.

Medische Wenken

Verdronken — of schijndood?

Het gebeurt nog steeds, dat mensen als verdronken worden beschouwd, die waarschijnlijk alleen maar schijndood zijn en door kunstmatige ademhaling nog gered zouden kunnen worden. Bijna dagelijks vermelden de kranten gevallen van mensen, vrouwen en kinderen, die als verdronken worden beschouwd, nadat een half uur of langer kunstmatige ademhaling niet bleek te baten. Maar in het archief van de Health League in Toronto staan gevallen te boek van personen die tot het leven zijn teruggebracht door kunstmatige ademhaling welke in sommige gevallen acht uren lang is volgehouden. In de regel wordt deze reddingspoging dus veel te vlug opgegeven.

Wat is verdrinken? vroeg indertijd wijlen Sir Frederick Banting zich af. Hij heeft met zijn onderzoek veel goeds voor de mensheid gedaan. Hij vond uit, dat een mens niet verdrinkt doordat de longen vol met water raken. Het is een kleine hoeveelheid water, die in het strottenhoofd blijft steken, welke de dood door verstikking kan veroorzaken.

In vele gevallen vertoont een persoon, die enige tijd onder water geweest is alle tekenen van een dode; de ogen reageren niet meer, geen adem en geen hartslag. Banting ontdekte echter, dat dit een geval van schijndood kon zijn. Het hart gaat dan over in een staat van fibrillation, een zachte, trillende beweging die zelfs met een stetoscoop niet ontdekt kan worden, alleen maar met een electrocardiograaf.

Op grond van deze ontdekkingen raadt de Health League of Canada aan, in overeenstemming met de St. John's Ambulance en het Canadese Rode Kruis, om in elk geval van verdrinking direct met kunstmatige ademhaling te beginnen, dit vol te houden zonder onderbreking, zelfs in de ambulance op weg naar het ziekenhuis en gedurende tenminste vier uur, tenzij een dokter overtuigend bewijs van de dood aanwezig acht.

Verschillende gevallen zijn bekend van redding door kunstmatige ademhaling, welke lange tijd werd volgehouden, zelfs wanneer het slachtoffer een half uur onder water was geweest.

MENSEN OP ONZE WEG

(Vervolg van pag. 4)

naar de fabriek te gaan en de man tijdens zijn lunchuur te spreken zien te krijgen. Want 's avonds zou ik hem, volgens zijn vrouw, toch nooit thuis treffen.

Ik gaf de vrouw mijn naam en privé telefoonnummer, zodat ze mij kon bellen, in het geval dat haar man vanavond toch bijtijds thuis was en sober.

Ik was goed en wel thuis die avond, toen de telefoon ging. "Mrs. B.!", dacht ik hoopvol. Haar man is zeker thuis gekomen...

Helaas, het was Mrs. B. niet, maar haar dochter Joan, die zei: "When I came home from school this afternoon, my mother was not in. I found a note that she had left and that I should call you, if Daddy was not home by six. It is nearly seven o'clock now and Daddy did not come. The baby is crying and I cannot lit the stove. There is something wrong with it."

"Can you make some sandwiches?" vroeg ik Joan. "Then give the children some and I will be right over. Be a big girl and take care of your brothers and sisters till I arrive. Okay?"

Joan beloofde te doen wat ik haar vroeg.

Een goed kwartier later was ik bij het huis van de B's. Joan had de kinderen een boterham gegeven, maar ze waren allemaal wat uit hun doen. Ik belde de werkgever van Mr. B. op in de hoop dat hij wist waar B. was. Maar ik had geen succes. Toen belde ik een paar hotels in de buurt op, maar òf Mr. B. was er werkelijk niet òf men hield zich maar zo. Ik verschoonde de baby, vond het euvel, waarom de kachel niet wou en warmde een blik soep op. Familieleden scheen de familie B. niet in de buurt te hebben wonen, volgens Joan, dus belde ik mijn chef op, toen Mr. B. er om negen uur nog niet was. Ik legde haar het geval uit en ze gaf me toestemming de kinderen naar ons kindertehuis over te brengen. Ze zou zelf ook naar het gezin B. komen en me hiermee helpen.

Een uur later reden we met zeven vermoeide, huilerige kinderen naar ons kindertehuis toe. Op de keukentafel van de familie B. hadden we een kort briefje voor de vader achter gelaten, zodat hij wist waar zijn kinderen waren en dat wij hem de volgende ochtend om 9 uur op ons bureau verwachtten.

Het was al donker buiten en ik voelde me down. Weer moest er een nieuw dossier geopend worden. Zouden we het binnen afzienbare tijd bevredigend kunnen sluiten? Het ging om het geluk van zeven kleine kinderen. Het was waard daarvoor te vechten en te werken. Maar het is vaak zo moeilijk...

Een met een schijnwerper verlicht bord aan de kant van de weg doemde op: "A family that prays together, stays together", las ik. Lag ook hierin het antwoord op deze moeilijkheden opgesloten?

Ik keek even naar de kinderen naast me. Misschien kon het toch nog allemaal weer goed komen...

Ineke.

"WITH THE BIBLE"

BOOK REVIEW: THE BIBLE AND THE LIFE OF THE CHRISTIAN, a translation and adaptation by students of Calvin College and Seminary in the Groen van Prinsterer Society under the supervision of Prof. Dr. H. Evan Runner, professor of Philosophy in Calvin College, Grand Rapids, Mich. 73 pages! Price, $1.75.

This note-book-book is intended as a "schetsenbundel" for our YOUNG PEOPLES' Societies. It is with great enthusiasm that I review this volume.

In the Preface, Dr. Runner tells us that these lessons appeared earlier in Dutch under the title: BIJBEL EN STAATKUNDIGE BEGINSELEN. The reviewer read them; they were excellent reading, especially for those who are college or university trained. However, now, not only are these lessons available in English for which there is much hue and cry of late among our young people but they are written in excellently *simple* English diction. The only reminder of the old original Holland copy is the order of the chapters; there is complete transition to the New World situation which our young people (and older too) need so much, — with the Bible.

This last clause, "with the Bible", is one which I would like to stress emphatically in regard to this publication. Because, that is the need of our lives, "the Bible"; and, that is the need this book supplies. Today, Reformed people are talking about an infallible Bible. Agreed! However, let us beware, lest we have guarded the fences of "objectivity" of the Bible, and do not "subjectively" see the message of the Word. This notebook makes the Bible speak. If it is used faithfully, it will be of aid so that the Bible gets through into the lives of our youth. Thus, the Word will grip human hearts, draw them together in one (Psalm 86:11), and give them direction. Our young people need insight or they will lose their Reformed bearings. They need to be "re-formed", through the Word and Spirit. This volume is just the thing for our young people's societies. If we want the Word!

As far as the content is concerned, it contains not only hints on how this lesson material may be used but also after each of the 19 chapters of some 2 or 3 pages, it has a number of thought-questions upon which one can base the discussion after the introduction is given on basis of the chapter, plus a tremendous "recommended further reading" list, in both Dutch and English. The Bibliography alone is worth the $1.75, let alone the lessons!

Young people, take note of the content; I quote as the chapters appear in the table of contents: Holy Scripture, a Lamp unto Our Feet; The Institution of The Office of Government; The National State; The Kingdom of God; The Church and the Kingdom of God; The Confessing Church; The Theocracy in Israel; Government and Church; Freedom of Conscience; The Government and the Law of God; The Christian State; Marriage; The Family; The School; Human Society and the Gospel; Economic Life; Industrial Organization; Christian Organization. Here, my friends, is fresh Scriptural stuff! Here is exegesis of the Word, with all kinds of Scriptural references, so that in our spiritual warfare, we may take on the full armour of God!

I realize that there is much more worthwhile material. There are the Young Calvinist materials, the Guide Books, etc., but we are looking for more. We say that our Dutch materials are not adapted to our Canadian scene. All right, but here then is that "more", and that for which we were looking. It is the best I have yet seen. I realize that it is so good that some of us are going to have to read it a few times to get the point. But, my young friends, buy it, let the older members in your societies make introductions on the basis of this material and thus help you grow into it. This booklet above all others will truly make us ask: "Lord, what wilt Thou have me do?". I recommend this material with all my heart. For young ladies too!

(Rev.) Henry A. Venema

Onze Beschimmelde Wereld

BEDERF WORDT VERANDERD IN BEHOUD

Als u zin mocht hebben een fabriek te beginnen om iets te produceren, kunnen wij u een goed idee aan de hand doen. Begin een fabriek van citroenzuur. Want nog altijd is de vraag naar citroenzuur in de wereld groter dan het aanbod. Het is goed zaken doen met citroenzuur. Uw afnemers zijn: fabrikanten van niet-alcohilische dranken, tonic en zo, pudding- en essencefabrikanten, makers van zuurtjes en ander snoepgoed, diepvriesfabrikanten, fabrikanten van zuurwaren en sausen, maar ook fabrikanten van farmaceutische artikelen, zoals vloeistoffen welke gebruikt worden bij bloedtransfusie. En dat is nog niet alles; citroenzuur wordt ook toegepast bij het maken van kaas, van margarine, van was, in de staalindustrie, als roestbestrijder, in de fotografische industrie in de verfindustrie en in de plasticindustrie. Verder komt citroenzuur te pas bij drukinkt en graveren en bij het maken van clichés. Maar óók bij de vervaardiging van een smakelijke vulling van wafels . . .

De lijst van toepassingen is daarmee niet uitgeput. Maar het is wel duidelijk, intussen, dat de heer Charles Pfizer zich een grote toekomst schiep toen hij er in het jaar 1849 toe overging citroenzuur te winnen uit citrusvruchten. Vroeger was Charles Pfizer, wiens wieg in Duitsland stond en die toen dus nog Karl heette, bierbrouwer geweest, maar eenmaal als immigrant in Brooklyn gevestigd, legde hij zich toe op de fabricage van fijne chemicaliën.

De natuur overwonnen

In 1914 begonnen de scheikundigen in dienst van de firma Pfizer te zinnen op middelen om citroenzuur op een andere manier te bereiden dan uit citrusvruchten. Zij dachten dat het mogelijk was het begeerde produkt te verkrijgen door middel van fermentatie. En daarmee toonden ze zich goede leerlingen van de historie, want reeds de holbewoners in het stenen tijdperk maakten, onbewust natuurlijk, gebruik van het fermentatieproces. Die holbewoners wisten bijvoorbeeld, dat vlees er smakelijker op werd, als het, na het binnenhalen van de jachtbuit, een paar dagen werd bewaard. En de eerste afstammelingen van de holbewoners ervoeren, dat je bedwelmende dranken kon maken door graan en vruchten te laten gisten.

Fermentatie is het groeien en bloeien van wat wij hier gemakshalve een schimmeltje noemen: een klein levend organisme. Dat microscopisch kleine stukje leven heeft in allerlei beschavingen door de eeuwen heen een enorme rol gespeeld. Reeds de farao's van Egypte hebben bier gedronken, en het joodse volk kreeg de opdracht om ongezuurd — ongegist — brood te eten. Maar pas de wetenschap van de twintigste eeuw is zich terdege in het doen en laten van die machtige micro-organismen gaan verdiepen om ze naar believen aan het werk te kunnen zetten.

Eenvoudig was dat niet. Zo kostte het de onderzoekers van Pfizer bijkans tien jaar — van 1914 tot 1924 — om vast te stellen dat een zwarte schimmel, geplant op een suikeroplossing, in staat was citroenzuur voort te brengen. De ontdekking was de moeite waard. Eén fermentatie-eenheid in de fabriek kon sindsdien het werk van vele duizenden citroenstruiken overnemen.

Penicilline in massaproductie

Produktie van chemicaliën door middel van fermentatie werd een specialiteit van de firma. En het is dan ook niet verwonderlijk, dat Pfizer twintig jaar later een belangrijke rol toebedeeld kreeg, toen het erom ging een methode voor massaproduktie van penicilline te ontwikkelen.

In de jaren vlak na de tweede wereldoorlog, toen de dokter penicilline als een van zijn machtigste bondgenoten leerde waarderen, geraakten de wetenschappelijke onderzoekers diep doordrongen van het feit dat er andere, en wellicht nog betere antibiotica moesten bestaan. Penicilline bleek een werkzaam middel bij een bepaald aantal ziekten. Het had, zoals de medici het noemen, een bepaald spectrum.

Zouden er, naast het heilzame penicilline, antibiotische geneesmiddelen met een nog breder spectrum gevonden kunnen worden? Geneesmiddelen waarmee men nóg meer soorten kwaadaardige bacillen zou kunnen bestrijden?

De Franse geleerden Thenard en Pasteur komt de eer toe reeds in de negentiende eeuw als eersten te hebben vastgesteld dat fermentatie het werk was van die microscopische gewasjes. En nadat, vele jaren later, Fleming ontdekt had wat het produkt van de **pennicillinum notatum** vermocht, wenste men na te gaan welke micro-organismen eveneens dienstbaar konden worden gemaakt aan de produktie van doeltreffende geneesmiddelen.

En de mens ondernam een ontdekkingstocht in het microscopisch oerwoud, dat alom op onze planeet welig tiert. Wie door de microscoop een klein kluitje willekeurige aarde bekijkt, kan een blik werpen in die ongetemde, boeiende jungle van onvoorstelbaar kleine, levende, paddestoelachtige organismen.

De volgende stap

Na 1945 ontketende de firma Pfizer een wereldomspannende jacht op nieuwe werkzame micro-organismen. Medewerkers schepten aarde op van begraafplaatsen, uit de diepste gangen van goudmijnen (want wellicht bezat de aarde op grote diepte andere kwaliteiten dan de grond aan de oppervlakte) en van de moeilijkst bereikbare bergtoppen. Bodemmonsters uit Zuid-Amerika en modder van Afrikaanse moerassen, lepeltjes aarde uit Lapland, Pakistan en Urk, alles werd nauwgezet onderzocht. En het was, merkwaardigerwijs, een grondmonster dat vlak in de buurt van het Pfizer-laboratorium werd opgeschept, dat de medische wetenschap zou verrijken met een nieuw geschenk: het antibioticum met een veel breder spectrum dan penicilline, dat terramycine werd gedoopt.

Op de vleugelen van deze ontdekking ontwikkelde de firma Pfizer een enorme produktie van antibiotische geneesmiddelen. Geen enkel antibioticum kan met succes bij zoveel verschillende ziekten worden aangewend als terramycine, maar toch gaat ook de produktie van antibiotische geneesmiddelen met een veel smaller spectrum onverminderd door. Want de keuze is altijd aan de dokter, en die heeft zijn goede redenen om bij een bepaald ziektegeval een bepaald antibioticum toe te passen.

De vraag naar de wondermiddelen, die de bacteriën in het lichaam van de zieke mens uitroeien, is enorm. In 1950 was Pfizer alleen maar een fabriek in Amerika. Nu, nog geen tien jaar later, beschikt het concern over achttien producerende bedrijven alom ter wereld en het heeft eigen vestigingen in achtenveertig landen.

De gigantische omzet, die sinds 1950 steeg van zestig miljoen dollar tot circa tweehonderd miljoen dollar in 1958, maakt het mogelijk geweldige sommen te besteden aan wetenschappelijk onderzoek — de jacht op nieuwe, nuttige micro-organismen wordt onafgebroken voortgezet — en aan voorlichting van de medici. Een eigen maandblad, **Spectrum** genaamd, wordt in zeventien talen gedrukt (elf daarvan in Nederland), en aan vrijwel alle artsen in de westerse wereld toegezonden.

De grootste fabriek van antibiotica in Europa is de Pfizer-fabriek in Sandwich, in Zuidoost-Engeland. Daar gedijt, in een vettig uitziende, donkerbruine massa, in tanks zo groot als een huis, de dierbare **streptomyces rimosus**, producente van het kanariegele terramycine. Een van de hoekstenen, die zulk een tank schragen, draagt een inscriptie. Het was wijlen sir Alexander Fleming zelf, de ontdekker van het penicilline, overleden in 1955, die deze steen in 1953 metselde.

Wetenschap en techniek

De ingenieurs hebben de dokters de hand gereikt. De verfijnde, super-steriele fermentatietechniek heeft de waardevolle antibiotica binnen het bereik van honderdduizenden artsen gebracht. Maar ook buiten de geneeskunde bewijst het antibioticum gewichtige diensten. Kippen en varkens bijvoorbeeld, die bij hun voeding bepaalde antibiotische stoffen krijgen toegediend, zijn eerder slachtrijp en worden zwaarder dan voorheen.

Er is een nieuw tijdperk aangebroken. Een tijdperk waarin de mens de taal van de natuur, die hij vroeger wel hoorde, maar niet verstond, heeft leren begrijpen. De wens om te begrijpen, te doorgronden opende allengs nieuwe vergezichten voor de wetenschappelijke onderzoekers. Het is het verschijnsel, dat op een goed moment **bewust** wordt opgemerkt, dat de sleutel is tot het weten. Zo ging het destijds in Australië, waar men zich eens afvroeg hoe het toch kwam dat schapenscheerders, mannen die de hele dag zwaar handwerk verrichten, altijd zulke mooie zachte handen zonder een spoor van eeltvorming hadden. Zo ontdekte men de werking van wolvet, lanoline, dat tegenwoordig in onnoemelijk veel kosmetische middelen wordt verwerkt. En men weet nu ook, hoe het komt dat arbeiders in de Franse kaasfabrieken, waar de met groene schimmel dooraderde rocquefortkaas wordt gemaakt, haast nooit verkouden worden. Dit heeft te maken met antibiotische invloeden.

Antibioticum is een woord van onze tijd. De tijd waarin de mens de aanval opent op het wereldruim en waarin hij tegelijk de jungle van het ongeziene doelbewust exploreert. De tijd van het onmetelijk grote en onmeetbaar kleine.

Gezamenlijke actie van wetenschap en techniek maakte antibiotische geneesmiddelen, die een onvermijdelijk schijnende dood kunnen verjagen, tot een realiteit. Miljoenen mensen danken er hun leven aan. Maar er is geen actie zonder reactie. En men doet er dan ook goed aan de ernstige ondertoon in de wetenschappelijke bazuinstoot die de triomf van het antibioticum begeleidt, niet mis te verstaan.

Alleen de dokter!

Medische toepassing van antibiotische geneesmiddelen is een zaak waarin alleen de arts zeggenschap behoort te hebben. Want hij kan de reactie op de actie overzien. Kwade ziektekiemen worden belaagd door antibiotica en myriaden van die kiemen zullen eraan sterven. Maar wellicht zullen er enkele de aanval doorstaan en daar sterker uit te voorschijn komen. En die sterkere, levensgevaarlijke micro-organismen zullen voortaan bestand zijn tegen het wapen, dat de dokter aanvankelijk aanwendde. En het is dan aan de dokter — en zeer beslist niet aan de leek — om te bepalen welke andere antibiotica in zo'n geval voor toepassing in aanmerking komen. De dokter, die gelijke tred houdt met de nieuwste verworvenheden van zijn wetenschap, kan een strategie bepalen. De leek kan dat niet en mag dat ook niet proberen.

In Amerika, waar in sommige staten de voorschriften omtrent het verkrijgen van geneesmiddelen minder streng zijn, is in dit opzicht een bedenkelijke mode ontstaan. Men doktert er aan zichzelf met anti-biotische middelen, zonder er zich rekenschap van te geven, dat men zichzelf daarbij kwade kansen kan scheppen.

De dokter is in zeer vele gevallen de man die van oudsher zijn patiënten kent, die weet wat ze gehad hebben en wat ze hébben kunnen. Hij heeft nooit een machtiger bondgenoot gehad dan dat kleine, geheimzinnige micro-organisme dat, wetenschappelijk vertroeteld en gedresseerd, hem het beste wapen in de strijd tegen infectieziekten levert.

De Toogdag van Alberta's Calvinisten

Eens per jaar komen de Calvinisten in Alberta bij elkaar om hun jaarlijkse toogdag te houden. Deze wordt georganiseerd door de ALBERTAN ASSOCIATION FOR REFORMED FAITH AND ACTION. Ook in de Toogdag-gedachte en in de Toogdag-activiteit blijkt het Calvinistisch karakter van de Association, daar zij op deze wijze "het ambt der gelovigen" in haar werk als organisatie laat meespreken.

Dit jaar werd de Toogdag in Red Deer gehouden, de Calvinisten van Alberta konden elkaar dus ontmoeten halverwege tussen de beide "Oil-Capitals" van Alberta, Edmonton en Calgary. Hoewel de weersomstandjgheden ongunstig waren en een aantal wegen bepaald gevaarlijk, hadden velen aan de uitnodiging deze Toogdag bij te wonen, gevolg gegeven. Het is mogelijk, dat bij gunstiger omstandigheden het "Memorial-Centre" te klein gebleken zou zijn om de schare een plaats te geven. Nu was de grote zaal met zijn ruim achthonderd zitplaatsen, bijna geheel bezet.

Enkele flitsen van de activiteiten op het podium.

De Jaarvergadering

Des morgens werd traditie-getrouw de Jaarvergadering van de Association gehouden. Ditmaal in de First Christian Reformed Church. Rev. B. Nederlof leidde de jaarvergadering. Alle afdelingen waren vertegenwoordigd. Hulde voor de mensen van Lethbridge.

Dr. Kooistra gaf een rapport over de gevoerde correspondentie, zowel met de Association for Reformed Scientific Studies als met de Internationale Organisatie. Besloten werd zo mogelijk zestig dollar bij te dragen voor het werk van de Internationale Ass. in 1958, vijf-en-zeventig dollar voor hetzelfde werk in 1959 en een bedrag voor het Literature Project van de Association (Canada is verzocht bij te dragen voor de vertaling van Calvijn's werken in de Japanse taal).

Het voornaamste punt van deze vergadering was ongetwijfeld, dat de voorgestelde constitutie ongewijzigd werd aanvaard. Daarmee komt de Association thans in het legale en officiële stadium, hoewel wij alreeds onze zevende Toogdag hielden.

Daarna kon het eerste constitutionele bestuur gekozen worden. Rev. B. Nederlof (Edmonton) werd voorzitter, Miss Henry Appel (Edmonton) secretaresse, Mr. R. A. Siebring (Calgary) penningmeester, Rev. P. van Egmond (Lethbridge) Algemeen Adjunct en Dr. Kooistra (Red Deer) Vice-Voorzitter.

Tenslotte werd nog besloten de Toogdag het volgende jaar weer op Labour Day (in September) te houden.

Na afloop van deze vergadering werd door leden van Red Deer's Ladies' Aid Society een gezellige maaltijd aangeboden in de basement van de kerk.

De Middag-Rally

Om half twee 's middags begon de eigenlijke Toogdag. Deze jaarlijkse gebeurtenis heeft in onze kringen haar eigen karakter en haar eigen plaats. Uit alle richtingen komen auto's en bussen aangereden. Men behoeft niet verbaasd te zijn, begroet te worden door iemand die je gul de hand toesteekt. Terwijl je dit gebaar aarzelend beantwoordt, gaan de gedachten snel terug naar voorbije jaren en langzaam komt de herkenning. Dat is ook zo, zeven jaar geleden en vierduizend mijl van Red Deer, hebben we gewoond in dezelfde straat. Daarna volgt — natuurlijk — een uitwisseling van ervaringen. Geen immigrant die geen geschiedenis heeft te vertellen.

Terwijl nog steeds nieuwe bezoekers binnenkomen, luisteren de aanwezigen naar zang van het Red Deer koor "Soli Deo Gloria", onder leiding van Mr. C. J. H. Schalk, afgewisseld met het optreden van de "Whistling Virtuoso" John Zandbergen uit Edmonton.

Om ongeveer twee uur volgt de eigenlijke opening door de — thans officiële — voorzitter Ds. B. Nederlof, die naar aanleiding van een Schriftlezing uit de eerste brief van Johannes sprak over de juiste viering van de Remembrance Day. "Human Rights" verplichten ons tot "Christian Service", legde hij uit.

Als eerste "main-speaker" voerde Ds. J. H. Piersma van Edmonton het woord over Calvijn als Reformator. Hij begon met een historische karakterisering van de grote Hervormer, maar wees er ook op dat Calvijn's betekenis zeker niet door allen erkend wordt. Ten bewijze hiervan citeerde hij een Rooms Katholieke priester, die Calvijn tracht te waarderen, maar niettemin zijn werk kenmerkt als revolutie. In het vervolg van zijn rede merkte de spreker op dat wij het optreden van Calvijn alleen revolutionair kunnen noemen, als we in rekening brengen dat volgens Calvijn het geloof in God's Woord niet alleen met de Kerk als Instituut te maken heeft maar zich laat gelden op elk terrein des levens.

Ds. Piersma waarschuwde tegen heldenverering op een Calvijn-herdenking. Het was nimmer Calvijn's bedoeling een koud systeem van dogmatische waarheden te ontwerpen, maar het was zijn levenswens de gelovige in zijn ambtelijke dienst in het Koninkrijk Gods te herstellen. Tegenover zijn bestrijder, Sadoletus, die Calvijn aanraadt de gelovigen niet langer in verwarring te brengen, maar de Kerk als Moeder voor de "leken" te laten zorgen, heeft Calvijn gesteld dat zelfs de "rudest clown" in de Kerk God's Woord behoort te kennen en de Weg des Heils. Van hieruit trok Ds. Piersma enige lijnen naar de hedendaagse situatie. De Kerk zij geen Dominees-Kerk, maar het Lichaam van Christus.

Na deze inspirerende rede — en na een pauze — voerde Ds. N. B. Knoppers niet minder inspirerend het woord in de Nederlandse taal over de Toepassing van het Calvinisme. Men heeft wel gezegd, aldus spreker, dat het Calvinisme niet geslaagd was, in tegenstelling tot het Humanisme. Het kan niet ontkend worden, dat in bepaalde landen het Calvinisme zijn eigenlijke karakter verloor in een opkomend Puritanisme. Maar men doet de Calvinistische Reformatie onrecht, indien men haar beoordeelt vanuit de resultaten — en de mislukking — van het Puritanisme. Wat is Calvinisme? Het antwoord moet zijn: het gezag van het Woord Gods en de eenvoud van het Woord. Zo is het Calvinisme actueel vandaag, vergeleken bijvoorbeeld met Barth's uitspraak: het Woord kan God's Woord worden, of met anderen die propageren: "De Geest, niet het Woord", en "Het Leven, niet het Woord". Ds. Knoppers vroeg ons het gezag en de eenvoud van het Woord te laten gelden op alle levensterrein. Dan gaat het in de politiek niet om de wil van het volk maar om "Uw wil geschiede". Dan moet Christus in de school als Heer en Meester erkend worden van negen tot vier en in alle vakken. Dan gaat het in de cultuur en de film niet om de drift van de mens maar om God's norm. Dan staan op het terrein van de arbeid werkgever en werknemer beide onder het gezag van dat Woord. Dan gaat het wel om brood, maar niet om brood alleen.

Ds. Knoppers besloot met ons te wijzen op het eucumenische verlangen, dat het echte Calvinisme eigen is. Ook de Association for Reformed Faith and Action is daarvan een voorbeeld. Wij mogen ook hier in het Westen van Canada belijden dat de aarde des Heren is. Laten we daarom "de dag der kleine dingen" niet verachten.

Diep onder de indruk van het gehoorde werd een collecte gehouden voor het werk van de Association voor Japan. "Bestrijdt Uw vroegere vijanden met het Evangelie" zei de voorzitter. De collecte bracht ruim honderd en acht dollar op.

Rev. G. Nonnekes van Jasper Place sloot de middagvergadering met dankgebed.

Avond Programma

Nadat allen wat meer of minder gegeten hadden — hier liep de organisatie ietwat stroef — en nog meer gasten aangekomen waren, begon de avondvergadering om kwart over zeven onder leiding van Dr. Kooistra, die voorlas uit Romeinen twaalf en uit Calvijn citeerde dat wij alles ter beschikking van God dienen te stellen. Zo moest ook deze avond worden gezien. Er is hartelijk gelachen, aandachtig geluisterd en intens genoten.

Het optreden van het Calgary Protestant Male Choir onder leiding van Mr. J. Sterken, was ook ditmaal een gebeurtenis op zich zelf. Dwight Vos, organist van de Red Deer Christian Reformed Church, begeleidde op deskundige wijze en deed ons enkele solo's horen. Weer was het optreden van John de Whistler een van de muzikale hoogtepunten. Het schijnt zelfs dat hij school maakt onder de predikanten, gelijk Rev. Knoppers demonstreerde.

Een zestal deelnemers lieten zich horen in de spraakwaterval, waarbij zelfs de applausmeter niet ontbrak. Miss Henny Appel, Mr. H. S. Doorbos, Mr. en Mrs. E. Keyser, Mr. R. A. Siebring en Mr. H. J. ten Hove gaven elkaar niet veel toe in de vaardigheid van het voor de vuist weg spreken. Later kondigde de jury aan dat Mr. ten Hove de eerste en Mr. Siebring de tweede prijs had gewonnen.

Na de pauze volgde een nieuw hoofdstuk van de Revue "Canada Bound" van het vorige jaar, onder de titel "Delicate Business", weer geschreven door Dr. R. Kooistra en gespeeld door leden van de Red Deer Drama Club (N.I.O.). Velen waren blij sommige figuren uit de Revue van het vorige jaar weer op de planken te zien. Oom Krelis bleek op bezoek te zijn in Canada en gaf zijn indrukken op de hem eigen wijze weer. Ook verheugden velen zich over het feit dat het tussen Bert en Jackie in orde scheen te komen. Gezien de korte tijd van voorbereiding hebben de spelers uitstekend werk geleverd, dat op zo korte termijn voorbereid moest worden tengevolge van een "Kortsluiting in Calgary Power", zoals Karel Bakker — een van de personen uit de Revue — ons vertelde.

Een woord van waardering voor de Red Deer "Committee in charge" mag ook niet ontbreken. Het "vele handen maken licht werk" was verstandig in praktijk gebracht. Zo mag dan Red Deer terugzien op een geslaagde eerste Toogdag en de Albertan Association for Reformed Faith and Action op een evenzeer geslaagde zevende Rally.

Rev. B. den Herder van Lacombe vertolkte onze dank aan God bij de sluiting, waarna de vele aanwezigen huiswaarts reden over deels gladde wegen, terwijl sommigen besloten de terugtocht uit te stellen tot de volgende dag en gastvrij onderdak vonden.

Wij besluiten ons verslag met de bede, dat de Association haar gewaardeerde werk moge voortzetten en zo mogelijk nog meer omvattend moge maken in de toekomst.

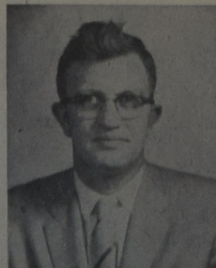
De Rally heeft aan haar doel beantwoord door ons opnieuw de levende kracht van het Calvinisme duidelijk voor ogen te stellen.

L. B.

GEWELDIGE RECLAME VERKOOP

VAN

NEW-WAY Furniture and Appliances

Ja, MARTIN SLAGER betaalt Uw Christmas presents. Kijkt U maar:

U koopt een 2 pc. **Chesterfield**
en Uw KITCHENSET kost $1.00

U koopt een 3 pc. **Bedroom Suite**
en Uw MATTRESS kost $1.00

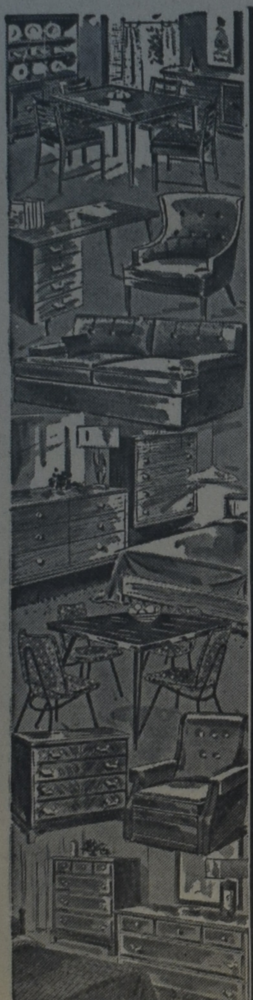

U koppt een 5 pc. **Kitchen Set**
en Uw 20 pc. set of DINNERWARE kost $1.00

U koopt een **Radio Combination**
en U oopt 15 RECORDS voor . . . $1.00

U koopt een **Mattress**
en Uw SPRING kost $1.00

Enzovoor, enzovoort!

ATTENTIE! In deze advetentie zitten verschillende drukfouten. Profeer ze allemaal te finden, streep ze aan, knip de advertentie uit en b r e n g deze naar onze winkel. BRIEVEN ZIJN NIET GELDIG. Als U all fouten gevonden heeft, heeft U de kanx om een rpijs te winnen.

EERSTE PRIJS : *Elecrt. Clothes Dryer*
TWEEDE PRIJS: *Stofzuiger*
DERDE PRIJS : *Autom. Toaster*

Speciale Bargains zolang den voorraad sterkt.

McClary REFRIGERZTOR . . .	$179.95
Easy WASHERS	- 99.95
AIRFOAM PILLOWS	- 1.59
WOLLEN DEKENS, grote maat	- 14.95
6 x 9 RUGS	- 29.95

Enzovoort, ensovoort!

NEEM UW KINDEREN MEE WANT ER ZIJN BALOONS ! !

Spaar een weekgeld of moor bij:

NEW-WAY Furniture and Appliances

1109 Main Street East (at the Delta) Hamilton

TEGENOVER LOBLAWS, dus parking is geen bezwaar.

Phone: LI. 9-1032

Open tot 9 uur 's avonds.

KERKNIEUWS

CHR. REF. CHURCH

Bedankt voor Fruitland A. de Jager te Brockville.

Voor Wellandport John Bijlstra te East Paris, Mich.

Voor Listowel en Lucknow, Ont. H. VanderKlay te Owen Sound, Ont.

NEW ADDRESS

The Rev. Simon Terpstra, formerly of Fruitland, Ont. has taken up residence in Imlay City, Mich. U.S.A. His address is 255 Dirgo Street, Imlay City, Mich. U.S.A.

KERKBOUW IN ORILLIA, ONT.

Zaterdag 7 November betekende wel een zeer grote dag in de nog wel kleine, maar vooral de laatste tijd toch al sterk gegroeide gemeenschap van de Chr. Ref. Church te Orillia.

Voor een grote groep belangstellenden, waaronder ook uit Canadese kring, metselde Ds. Kuntz een gedenksteen in de voorgevel van de in aanbouw zijnde nieuwe kerk. Daarvoor richtte hij zich in het Engels tot de aanwezigen. Aan de hand van de profetieen van Haggai, liet hij zien hoe door deze kleine groep was verstaan: "God wil het". "Hij wil Zijn huis gebouwd hebben". Dat dit juist was bleek wel uit het grote offervaardigheid door de gemeente tot nog toe getoond. Voor vijfduizend dollar was het ruime lot, met een prachtige parkeergelegenheid in het midden van de stad verkregen.

Nadat men bovendien $3000 had gespaard werd bij een rondgang nog eens $6500 ingezameld. En zo bouwen gemeenteleden met hun predikant, in free labour, Zaterdags mee aan een prachtige kerk. Het geheel wordt opgetrokken uit Buff brick, op een ruim basement, met drie vergaderlokalen, terwijl het dak van de kerk gedragen wordt door 4 Cunninated arches. Met balcony zal de kerk ongeveer 300 zitplaatsen bevatten.

Architect is de heer Mastenbroek van Toronto en uitvoerder de firma Bas Hoogdendoorn te Orillia. De gemeente van Orillia, in 1953 met een kleine groep personen voortgekomen uit de kerk te Barrie, telt nu 40 gezinnen en er zijn vooruitzichten op verdere groei onder de enthousiaste leiding van haar predikant, Ds. Kuntz, die in 1958 vanuit Nederland kwam om haar te dienen.

CANADIAN REFORMED

Aangenomen naar Toronto, Ont. (als zendeling voor Nieuw Guinea) Cand. H. Knigge te Groningen, Ndl.

REF. CHURCH

Bedankt voor Vancouver, B.C. J. Veen te Den Helder, Ndl.

NETH. REF. CONGR.
(Geref. gemeenten)

Aangenomen naar Paterson-Peoples Park, New Jersey M. Heerschap te Borssele Z, voordien te Lethbridge, Alta.

Kerst Concert
van Feike Asma

De gevierde Organist Feike Asma, die op zijn tournee door Canada en de U.S.A. zoveel enthousiasme en bewondering heeft ontmoet, zal zijn Canadese concerten op wel uiterst waardige en passende wijze besluiten; namelijk met een Kerst concert in de First United Church in Hamilton, te geven op Woensdag 9 December te 8.30 p.m. waaraan ook The Netherlands Choral Society onder leiding van dirigent Menno De Groot, haar medewerking zal verlenen. Dit belooft een avond van bijzonder kaliber te worden. Feike Asma zal de bekende Kerst suites van Jan Zwart ten gehore brengen op het prachtige orgel van de First United Church, terwijl Menno De Groot met zijn koor Oud Hollandse Kerstliederen benevens delen uit het Gloria van Vivaldi en het indrukwekkende Kerst Oratorium van Hubert Cuypers zal zingen. Tevens zal Feike Asma de samenzang begeleiden.

Al met al belooft dit een zeer speciale avond te worden. First United Church kan ongeveer 1500 mensen bevatten.

"For a moment Hendrik stood terrified. He didn't know that the cook slept in the kitchen. Quickly he turned around and reached desperately for the door. Just then the cook sat up.

"Who is there?" His deep voice sounded like thunder. "It is time to get up? What's the matter, can't you answer?"

Hendrik did not reply. His heart pounded. Where was the door?

"Do you want me to open your closed lips, you silent snoop?" The voice sounded angry, and scared stiff, Hendrik heard the cook scramble to his feet. The door . . . he found it! Quickly he swung it open and dashed up the stairs, the cook already almost on his heels

"Stop you . . ." the cook yelled. All this noise meant danger! The cook would certainly wake the whole ship! At the top of the stairs Hendrik turned around and with a well-aimed kick he sent his pursuer rolling back donw the stairs. The cook let out a scream. As fast as he could Hendrik ran to the safe opening of the hatch. Head over heels he jumped into his hiding place."

This is a fragment from the exciting book "The Stowaway" by Wm. R. Rang. See the advertisement on page 3.

DE NEDERLANDSE VERENIGING VAN HAMILTON, ONT.

Op 18 November j.l. werd een ledenvergadering gehouden van bovengenoemde vereniging. De voorzitter, Prof. H. Kleerenkoper merkte in zijn openingswoord op dat de Ned. Ver. te Hamilton een van de weinige verenigingen in Canada is waarin Nederlanders van alle gezindten samenwerken om op goed peil staande bijeenkomsten te organiseren. Een hoogtepunt is steeds de Koninginneavond, terwijl bezoekers van de andere bijeenkomsten steeds van een interessant cultureel of onderhoudend programkunnen genieten.

De penningmeesteres deelde mee dat er een batig saldo is, terwijl de secretaris een overzicht gaf van de werkzaamheden van het afgelopen jaar.

Door drukke werkzaamheden konden 3 bestuursleden zich niet herkiesbaar stellen, waaronder voorzitter en secretaris. Als nieuwe bestuursleden werden gekozen de heren W. Eisen, R. J. Kooi en F. Lammers.

Na het huishoudelijk gedeelte werden een drietal Hollandse filmjournaals vertoond.

De eerstvolgende activiteit van de Ned. Ver. zal zijn het organiseren van een St. Nicolaasmiddag voor kinderen van leden en nietleden (en ouders) op Zaterdagmiddag 5 Dec. om 3 uur in de Visc. Montgomery School, Cumberland Ave., East.

De Oranje kalender

Voor de verspreiding van de Oranje Kalenders van Pro Juventute worden dit jaar voor het eerst ook de Nederlandse consulaire ambtenaren in het ressort van het Consulaat-Generaal te Toronto (Ontario en Manitoba) ingeschakeld.

Zoals bekend, is Pro Juventute een bond van verenigingen die zich het lot aantrekt van de Nederlandse jeugd, die, om welke redenen dan ook, hun deel niet krijgen.

Men behoeft echter niet alleen uit liefdadigheid deze kalender te kopen, immers welk een voldoening geeft het niet, in de huiskamer maandelijks verschillende foto's te zien van de leden van de Nederlandse Koninklijke familie, een geestelijk bezit waarom menig Canadees de Nederlander benijdt, aldus schrijft ons de Consul Generaal te Toronto, Mr. D. A. van Hamel. Zoals ook blijkt uit een advertentie in dit nummer is deze prachtige kalender verkrijgbaar door toezending van $1.— aan een der Consulaire posten in deze provincies, alsmede bij het bureau van dit blad.

Hongaarse kerken onder druk

In een conferentie van Hongaarse Hervormde predikanten werd er door Karoly Olt, de nieuwe directeur van het Hongaarse Staats Bureau voor Kerkelijke Zaken, op aangedrongen dat "de worsteling tegen de reactionaire elementen, die in de kerken verborgen zijn", moet worden versterkt. Hij wees er op dat de Staat het zeer belangrijk acht dat "de kerken de zaak van het socialisme zullen steunen" en voegde daaraan toe dat de regering alles zou doen wat in haar vermogen lag om "de progressieve krachten in de kerk te steunen in hun worsteling tegen de reactie". Hij besloot met te zeggen dat hij vertrouwde dat een groeiend aantal "progressieve mensen" in de Hervormde Kerk zich zouden verenigen in hun steun aan de leider van de kerk en "actief zouden deelnemen in de worsteling voor vrede en in de doelstellingen van het Nationale Front".

Dr. SCHWEITZER KRIJGT TANDARTSKLINIEK

Dr. Albert Schweitzer, de bekende zendeling-arts die de Nobelprijs voor de Vrede heeft ontvangen en in Frans Equatorial Afrika een ziekenhuis en een melaatsenkolonie drijft, zal ter gelegenheid van zijn 85ste verjaardag, die hij op 14 Januari a.s. hoopt te vieren, als verjaardagsgeschenk een complete tandartskliniek voor zijn ziekenhuis te Lambarene ontvangen.

ANGLICAN SYNOD INVITES THE PRESBYTERIAN CHURCH TO DISCUSS CLOSER UNION

The Anglican Church of Canada has invited the Presbyterian Church in Canada to consider renewing conversations between the two groups looking toward eventual union. Some 335 delegates to the Anglican Church's triennial general synod endorsed the invitation in a resolution adopted unanimously.

Started some 15 years ago, union talks between the two denominations have invariably bogged down over the subject of bishops. The same issue has been a stumbling-block in unity conversations between the Anglicans and the United Church of Canada. The synod also changed the name of its committee of Reunion to the Committee on Unity and the Church Universal.

BOEKBESPREKING

KINDER-KLEURBIJBEL NIEUWE TESTAMENT

In samenwerking met de Vereniging tot Verspreiding der H. Schrift geeft de firma Kok in Kampen een combinatie Kinderbijbel-kleurboek uit. De verhalen zijn verteld door Anne de Vries in zulke eenvoudige bewoordingen, dat ieder kind boven vier jaar er graag naar zal luisteren. De grotere kinderen kunnen ze natuurlijk zelf lezen. Ik hoop, dat onze ouders in Canada hun kinderen aanmoedigen, dergelijke eenvoudige verhalen in het Nederlands te (leren) lezen. Over de kleurplaten ben ik niet bijzonder enthousiast. De tekeningen lijken vaak meer op mozaiek in zeer moderne stijl dan wenselijk is in een boek, bestemd voor jonge kinderen. De grote lijn van de voorstelling gaat verloren in de te zwaar aangezette details. Ook de gelaatsuitdrukking van de figuren, hoewel vaak knap in de weergave van verschillende karakters, doet over 't algemeen onnatuurlijk gechargeerd aan.

Dit behoeft natuurlijk voor een kind geen bezwaar te zijn om het boek toch "mooi" te vinden! Ouders, haal voor de Kerstvacantie goede lectuur in huis voor U en Uw kinderen en geniet er samen van.

R. v. W.

CLASSIFIED ADS

ARE EASY AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our new standard-rates below:

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements	$ 2.50
Marriage and anniversaries	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00.
For every word more 5¢.
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

On Friday Nov. 20th we celebrated with our parents
ALBERT KUIPERS
and
REINA KUIPERS—KUIPER
their 35th wedding anniversary.
We pray that the Lord may spare them many more years for each other and for us.
Their thankful children:
John and Nel,
Gerardus and Diny,
Henk and Anny,
Jans,
Geert and Anny,
and 9 grandchildren.
Wellington, R.R. 1, Ont., Can.

With thanks to God we are happy to announce the birth of our son and brother
KENNETH EDWARD
Mr. & Mrs. Ken Karsten.
Ronnie.
Brenda.
Nov. 7, 1959.
4127 - 16 Street S.E.
Calgary, Alta.

With thanks to the Lord we announce that our parents
ADRIANUS PIETER VAN VLIET
and
GEERTRUIDA VAN VLIET — VAN DUREN
celebrated their 30th wedding anniversary on the twentieth of November, nineteen hundred and fifty-nine.
Their grateful children and grandchildren:
Regina, Sask.:
Mr. and Mrs. P. Van Vliet, Trudy, Douglas, Michael.
Calgary, Alta.:
Mr. and Mrs. W. Nymeyer, Johny, Trudy, Hermine.
Winnipeg, Man.:
Mr. and Mrs. G. Bormann, Jacqueline.
Calgary, Alta.:
Adrian.
Trudy.
Batrix.
Irene.
Margriet.
John.

The Can. Chr. School at Jarvis, Ont. needs a
TEACHER
for grade 2 and 3, beginning Jan. 4th, 1960. Please contact Tim VanderVeen, 172 Grove St., Simcoe.

---

50 Acre Kleigrond

12 Mijl van Hamilton. Grote barn met ruimte voor 9000 broilers. Alle broiler equipment. Stalling voor 8 koeien. Groot huis. 8 kamers en grote kelder. Vraagprijs $ 17,500. Down $ 5500.

3¾ ACRE TUINGROND
Huis van alle gemakken voorzien. Barn, greenhouse, 14 by 40. Aan harde weg. Vraagprijs $ 22,000. Down $ 5000. Eigenaar is handelbaar.

Heb 3 GROTE DAIRY FARMS met melkcontract, melkgeld meer dan $ 2000 per maand.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

EFFICIENT GIRL WANTED FOR DOCTOR'S OFFICE
in the Niagara Peninsula for nurses duties and reception. Should speak Dutch and master the English language. Some knowledge of elementary bookkeeping and possibly typing desirable. At first part-time, later full-time. State education, age, etc. Letters under No. 1260, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Jonge man, 32 j., Geref., in N. Ontario, wenst kennis te maken, door middel van
CORRESPONDENTIE
met een net, eenvoudig christelijk meisje. Brieven en foto's — geheimhouding op erewoord — te zenden onder nummer 1261 aan Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Wanted:
EXPERIENCED MARRIED MAN
for dairy farm. Separate house. Good wages. Apply William Miller, R.R. 2, Milverton, Ontario. Phone Milverton, 256 W 3.

Te koop:
1954 INTERNATIONAL TRAVELALL
met 9 zitplaatsen, waarvan de 5 achterste uitneembaar. In goede conditie, met snowtires en gewone. Te bevragen bij R. van Oostveen, R.R. 2, Ayr, Ont. Telef. 345R4 Ayr.

WHITE ELECTRIC
84 Talbot Street — Telef. 289
AYLMER, Ont.
Radio's, Koelkasten, Fornuizen, Wasmachines, Lampen
Alle reparaties — Inrullen

MEN SCHRIJFT ONS:

— Het was een wonder, zei de dokter. — Hulde aan de kruiden. — Hetgeen uitstekend voldoet. Reusachtig opgeknapt. — Ik kan mijn geluk niet op. — Het lijkt haast ongelooflijk. — Alle lof — Schitterend — Is een bijzondere genezing geweest. — Voldoen zó best. — Aanvallen en pijn verdwenen. — Genezen. — Genezen enz. enz. Volkomen onschad. geneeskruiden. Meldt Uw ziekte en klachten aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 15.00 bij vooruitbetaling.

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

Ze zijn er weer! De
ECHTE NIEUWE HOLLANDSE
SEAGULL HARING

Wij leveren nu ook de Hollandse Maatjesharing in GLAZEN POTTEN. Verkrijgbaar bij Uw leverancier.
Nu ook weer onze verrukkelijke nieuwe **zure haring en rolmops.**

SEAGULL HARING

Zoals U ze in Holland gewend was

C. PARLEVLIET
R.R. 1, Garner Road, Niagara Falls, Ont.

DAIRY FARM

600 acres met 350 acre goed bouwland. Grote barns in No. 1 conditie, ruimte genoeg voor 80 stuks melkvee. Prima woonhuis met 9 kamers van alle gemakken voorzien en goed huis voor knecht extra. Merdere bijgebouwen en grote silo. Er zijn 40 beste melkkoeien en 30 stuks jongvee. De farm is volkomen gemechaniseerd met bulktank cooler inbegrepen. Groot contract met een Toronto melkfabriek. De vraagprijs is zeer redelijk vergeleken met andere farms, namelijk $ 80.000 met $ 25.000 down. Redelijke afbetalingsvoorwaarden.

MIXED FARM

95 acre aan no. 3 highway. Stenen huis en z.g.a.n. barn. Het land is allemaal bewerkbaar. Prima gelegenheid voor jonge boer. Prijs $ 18.000 met $ 3.000 down. Slechts 1 mijl van Reformed Church.
Beide farms dicht bij Chr. Reformed Church.
Contact
MARTIN DEVOS
voor alle soorten farms.
T.H. & B. Building,
DUNNVILLE, ONT.
Phone 671. 's Avonds phone 552.
Wij kunnen ook Uw farms, vee, machinerieën, producten, enz. redelijk verzekeren.
Real Estate and General Insurance Agency.

Voor inlichtingen t.a.v. goede farms en werkgelegenheid in Dunnville en omgeving schrijf naar de Fieldman: A. Haverkamp, R.R. # 9, Dunnville, Ont.

Geschenk Pakketten
NAAR NEDERLAND

Wij zenden voor U, geheel franco naar elke plaats in Nederland:
5 pond KOFFIE en (of) THEE voor $ 6.00
1 vv GOUDA KAAS, ongeveer 9 lbs. $ 5.00
1 EDAM BROOD KAAS, ongeveer 5 lbs. $ 3.50
Vraag onze volledige lijst.
VANDERVEEN'S IMPORTING CO.
1505 Grandville Ave.
GRAND RAPIDS, MICH., U.S.A.

VOOR ONZE SUNDAY SCHOOLS....

Zoals wij U al eerder hebben laten weten, zijn twee nieuwe deeltjes uitgekomen in onze serie "For Our Youngsters". Dit zijn alle boekjes van W. G. Van de Hulst. De 2 nieuwste aanwinsten zijn:

"Bert and Little Bert"
(Grote Bertus en Kleine Bertus)
"The Boss and I"
(Fik)

"Deze boekjes zijn verrukkelijk. Gezond materiaal, echt uit het kinderleven! De geest die er uit ademt is gezond-religieus." - (recensie). Bedoeld voor leeftijd van 4—8. Ook de 2 eerste deeltjes nog verkrijgbaar, n.l.:

"Tomorrow will be Sunday"
"Better than Anything Else"
(stelt het Kerstfeest centraal)

Prijs per stuk 75¢ - Cheque 15¢ extra. Gebruikelijke korting voor Sunday Schools.
OOK HONDERDEN ANDERE BOEKJES VOORRADIG.
WACHT NIET TOT DE LAATSTE DAG.
Bestel z.s.m. bij
WOUDSTRA'S BOOK HOUSE
9330 JASPER AVENUE EDMONTON, ALBERTA

DRIE VOORNAME REDENEN WAAROM ONZE KLANTENKRING STEEDS GROTER WORDT

- lagere prijzen (rechtstreeks van de fabrieken geeft een enorme besparing)
- vakkundige bediening
- vlotte en degelijke service (zoals U in Nederland gewend was)

Maple Leaf Factory Sales

BOX 45 DUNDAS, ONT.
Phones MA 8-2166 MA 8-8739
Jack Romkes Henry Vanderveen
Furniture - Appliances
Sewing machines
SERVICE & REPAIRS

W E D E R V E R K O P E R S
WINTERTIJD IS ROOKWORSTTIJD
Wilt U prima kwaliteit Rookworst, Metworst, Boterhamworst, Lunchworst, Rookvlees enz., gesneden of aan stuk, dan is
HOPMAN
"de Hollandse Slager",
5 Emma St., CHATHAM (Ont.),
Uw adres.
Postbox 612 - Tel. EL 2-0740

GAAT U VERHUIZEN?
U behoeft geen risico te nemen als u een verhuizer kiest. Alle verhuizers zijn NIET hetzelfde.
N e e m e e n
United Van Lines
"Quality Move"
Dat is veilig, prettig en zonder zorgen. Telefoneer ons om een begroting.
FIDELITY VAN & STORAGE LIMITED
Peter Van Dijk, Hamilton
Bus. JA 7-9256
Res. JA 8-5333

Voor goede prijzen en vlugge opruiming van Uw dood vee
Telephone (collect)
Ancaster MI 8-3939
GEORGE LUNSHOF

MAGAZIJNBEDIENDE

Hollandse import- en groothandel in Toronto, zoekt voor direct een pientere magazijnbediende. Moet positief Christelijk zijn, ijverig en vriendelijk.
Brieven, gaarne met pasfoto en uitvoerige inlichtingen, onder Nr. 1262, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Speciaal: SAVE $ 10.—

TER GELEGENHEID VAN HET 4-JARIG BESTAAN ALS UW HOLLANDSE JEWELLER IN HAMILTON:
HET NIEUWSTE MODEL
PHILISHAVE
IN ETUI
normale prijs $ 29.—
KERSTMIS SPECIAAL $ 18.99
1 jaar garantie.
Verzending door geheel Canada
Mountain Jewellers
585 Upper James St. HAMILTON, ONTARIO FU 3-4755
Eig. JOS VLOOTHUIS

Voor goed STOFFEERWERK kiest een goede STOFFEERDER. Ga naar
JOHN LOUWERSE
388 Melrose Ave.
(bij Avenue Rd.), Toronto
Tel. RU 2-3778
Vrije prijsopgave en gratis thuisbezorging binnen 30 mijl van Toronto.

Denkt U over de aanschaffing van een nieuwe
L A R K, Studebaker fabrikaat?
Bezoek dan eerst
McMANUS MOTOR SALES AND SERVICE
963 BARTON STREET EAST, HAMILTON, ONT.
Phone: LI 5-1464
of neemt contact op met Mr. B. KAMPHOF, 30 Vansitmart, Hamilton. Phone: LI 5-9026.
Ook voor betere "Used Cars" het beste adres.